உ

கணபதி துணை.

சிங்கிசர்

கலியாண நாடகம்.

இஃது

திண்டிவனம்-தாலுக்காவைச்சேர்ந்த-மைலத்திலிருக்கும்,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-அண்ணாமலை முதலியார்-குமாரன்,

துரைசாமி முதலியார்

ஏட்டுப்பிரதிகொண்டு-எழுதி முடிந்ததை

பண்ணுருட்டி

சோ-நா. கிருஷ்ணசாமி செட்டியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி

கை-சு. துரைசாமி முதலியார்

சகல சுதந்திரத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு

சென்னை-குளை :

பாலவிர்த்தி போதினி பிரஸிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

இதன் விலை] [அணு 5.

உ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சிங்கீசர்

கலியாண நாடகம்.

காப்பு.

சீர்புகழுமூவுலகு மேத்துகங்கை
சிவபெருமான்விவாஹமதை புவியோர்கேட்க
பார்புகழுஞ்சுத்துக்கே ணிக்கடுத்தகீழ்பால்
பரிவானபுதுவைநகர் தனிலிருக்கும்
கார்புகழுங்கவிஞரெலாம் பதம்வணங்கும்
கலைவாணிதிருவடியைக் கருத்தில்வைத்து
பேர்புகழும்சிங்கீசர் நாடகமாய்ச்செய்ய
பேழைவயிற்றோன்பதத்தைச் சிரமேற்கொள்வாம்.

மகாவிஷ்ணு-விருத்தம்.

ஆதியாம்வைகுந்தம் அமர்ந்தநாதன்
அசுரர்களைவேரறுத்த அகிலபாதன்
நீதியுடன்பிர்ம்மனையு மீன்றநீதன்
நேயர்களைரக்ஷிக்கும் நித்யபாதன்
கதிர்பெருகும்லக்ஷ்மியைச் சுமந்தமார்பன்
கவிஞர்களுக்குதவிதரும் கமலக்கண்ணன்
விதிமுறையும்மதியினால் அகலவைப்போன்
விஷ்ணுவுமேகொலுவாக வருகின்றாரே.

மகாவிஷ்ணு-தரு.

ஆதிவைகுந்தவாசநேசன் அடியார்களை
அருள் தந்துரக்ஷிக்கும் விஸ்வாசன்
சோதிக்கதிர்போலொளிர்சுமந்த லக்ஷ்மிவாசன்
சுந்தரபோதன்விதரண அந்தரநாதன்
சூக்ஷமாய்க்காக்ஷி தந்திடும்நாதன்
ஆக்ஷியாய்பதவி அளித்திடும்தேவன் (ஆதி)

ஆயிரத்தெட்டண்டமாண்டதுங்கன் இரணியனை
அகோரங்கொண்டுடலகிழித்த சிங்கன்
பாயாகபூமிதன்னை பரித்தகண்டகன் தன்னை
பன்றியுமானேன் அவனுயிர்கொன்றிட லானேன்
பாலனும்பிரகலாதன னுக்கேவரம்
சாலோகபதவியும் சாயுச்சியமளித்தேன் (ஆதி)

அலைகடல்தனைக்கூடிக்கடைந்தார் தேவர்களெல்லாம்
ஆதிசேஷனைபிகிந் திழுத்தார்
மலைக்குப்பெரிதாகிய மந்திரகிரியைமத்தாய்
மதிதனைவைத்தேன் ஏனமாய் முதுகினில்சுமந்தேன்
சிதரிட விஷமது சீரியேவருக
பதரிடபரமனும் பட்சணம்செய்தார் (ஆதி)

பரமன்விஷத்தையுண்டுக் கக்கஅசுரர்களும்
பாகம்பிரிக்கமனங் ஒக்க
தீறமாய்மோகினிரூபம் தீறர்முன்னெதிர்ப்பட
தியங்கியேநின்றார்மனமது மயங்கியேசென்றார்
பயமுடன்ராட்சதர் தாள்படமடிக்க
செயமுடனமுர்தம் சிறப்புடனளித்தேன் (ஆதி)

மகாவிஷ்ணு-விருத்தம்.

அதிதிதிக்கியிளேடவாம் சுரூபியென்னும்
அவள்வயிற்றில் அசுரர்களும் பிறந்தார்முந்தி
மதிதனையுமேனமதாய் வைத்துதேவர்
மந்திரகிரியதனைமத் தாககாட்டி
கதிரோனுக்காகாத சேஷன் தன்னை
கயிருகப்பூட்டி ஆட்டிக் கடையும்போது
எதிரில்லாவிஷமதுவும் வெளியதாக
யீசனுண்ணுங் கண்டமதில் அமுர்தமாமே.

வசனம்.

கேளும் மாதவா, முன்னாளில் அதி திதி யென்னும் இருவர் வயிற்றில் இந்திரன்முதல் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள். சுரூபியின்வயிற்றில் அசுராதிகள்பிறந்தார்கள். ஆசாரம் தெய்வபக்தி யேற்படும்படியாக திருப்பாற்கடலில் மந்திரகிரியை மத்தாககாட்டி ஆதிசேஷனைக் கயிருகப்பூட்டி சந்திரனை யேனமாகவைத்து அசுரர்கள் ஒருபுறமும் தேவர்கள் ஒருபுறமுமாகக் கடையும்போது ஆதிசேஷனுக்கு மனந்தாளாமல் விஷத்தைக்கக்க, அந்தவிஷமானது சீறி எழுந்துவருகிறபோது பரமசிவமானவர் விழுங்கினர். அவர் விழுங்கினபோது அமுர்தமாகி விட்டது. அந்தஅமுர்தத்தைப் பாகம்பிரிக்கவேண்டுமென்று அசுராதிகள் இருக்கும்போது நான்மோகினி ரூபங்கொண்டு அசுராதிகளைக் கருவருத்து தேவர்களுக்கு அமுர்தம் பாலித்தோமடா மாதவா.

பொதுவசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாக பகவானானவர் வைகுந்தத்தில் கொலுவாக வீற்றிருக்கும்போது நாரதமகாமுனிவர் வைகுந்தம் நாடி வருவதுகாண்க.

நாரதர்-கவி.

மறைமிருகலைநூல்வல்லோன் வானவர்க்கரசன்மைந்தன்
சிரசிற்குல்லாவும்பூண்டு சிவபெருமானைப்போற்றி
பரிவுடன்குறடணிந்து பலவரைக்கலகம்செய்யும்
நரைதிரைநீக்கிநின்ற நாரதர்வருகின்றாரே.

நாரதர் வருவது-தரு.

நாரதமுனிநானே வேதமறிந்த நாரதமுனிநானே
நாரதமுனிநானே நல்லோர் பொல்லாங்குசெய்வேன்
நாட்டினேன்ஒரு சேதியதனையும்
வாடிடசிவன் மோடிசெய்குவேன் (நாரதமுனி)

இன்றையதினத்தில் சேதிஇல்லையே கலகச்செய்ய
இருமாப்புக்கொண்டவர்க ளில்லையே
காளையேருமீசன் கங்கையைத்திருடினதை
காட்டிடுவேன்பிரித் தோட்டிடுவேன்வினை
மூட்டிடுவேன்ருசு மாட்டிடுவேனே (நாரதமுனி)

தக்கன்ரகசியத்தை மூட்டினேன் சிவனிடத்தில்
தளங்கொண்டயாகத்தையும் வாட்டினேன்
மிக்கசோமுகாசூரன் வேதம்திருடினதை
விரித்தேன்விஷ்ணுவினிடம் பரித்தேன்நான்குவேதத்தை
தரித்தேன்அவன்சிறத்தை முரித்தேன்பொடிபட (நாரத)

பரப்பிர்ம்மசொரூபரிடம்செல்வேன் இதோ நொடியில்
பரமன் திருடினதைச்சொல்வேன்
உரம்பெற்றுன்பகிரதி உண்மையின்றேடறிவேன்
உம்பர்வானவர்களும் அன்பரறியும்படி.
தென்புகுலையசிவன் வம்புலழுங்காய் (நாரதமுனி)

நாரதர் தேசவிசாரணை.

திரண்டகோதண்டவை குந்ததிருநேசனே
செவ்வேநான் உமதுசரணம்

மகாவிஷ்ணு சொல்.

திரிலோகமெங்கும் சஞ்சரிக்கின்ற முனிவனே
செல்வனேநீ வாழி வாழி

நாரதர் சொல்.

அரிகரிவைகுந்தா கைலாசபெருமையும்
அவமானமிழி வாச்சுதே

மகாவிஷ்ணு சொல்.

ஆரடா முனிவனே அவமானமென்கிறாய்
அறிந்துரையுமென் சமுகமே

மகாவிஷ்ணு வசனம்.

கேளும் பிள்ளாய் நாரதமுனிவனே, கைலாயமும் வைகுந்தமும் அவமானத்தில் அடங்கியிருக்கிறதென்று சொன்னாயல்

லவா அதை எனக்கு விபரமர்கத் தெரியச்சொல்லும் முனிநா தனே.

நாரதர் தரு.

அண்டரண்டம் பிரம்மாண்டம் உண்டமாயனே
ஆதிகைலாசம்சென்று வருகும்வழியில்

மண்டலத்திலுள்ளரிஷி யோர்களுங்கூடி
மயேஸ்பரனைக்கேலிசெய்த வார்த்தையென்சொல்வேன்

அகஸ்த்தியர்மரீசரிஷி அங்கரர்கூடி
அரன்சடையில்பெண்ணுயேன் யிருக்குதுயென்றார்

பகவதிபாராசத்திபாள் தானறியாமல்
பவானியைமறைத்தாரென்றார் பாராசரிஷியும்

கண்டங்கருப்புடைய கைலாசநாதரை
கர்த்தனென்றும் இனிசொல்ல லாகுமோவென்றார்

விண்டலம்படைத்துந்தியில் அயனையீன்றிடும்
விஷ்ணுவின்மகளாமென்றார் விமலரிஷியும்

சத்திசிவனுலுலகம்கெட்டுதேயென்று
சர்வலோகசத்தரிஷி முனிவர் சொன்னாரே

உற்றசேதிநானுரைத்தேன் உலமுண்டவா
இதைஉண்மையென்றறிந்துக்கொள்ளும் உலகமாதவா (அ)

நாரதர் வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி பகவானே கைலாயத்திற்சென்று சத்தரிஷிகளும் தேவர்களும் கூட்டங்கூடி கலைந்துவருகின்றபோது முக்கண்படைத்த பரமசிவத்தைக் கேலிசெய்யவும் ஊனர்களென்று சொல்லவும் ஏற்பட்டது எதினாலே யென்றால் கங்கையம்மனைக் கொண்டுபோக சடாபாரத்தில் வைத்து இருப்பதினாலே இந்த அவமானமெல்லாம் நடந்துதையா சுவாமி.

மகாவிஷ்ணு விருத்தம்.

இந்தவிதம் நாரதரும் நவிலக்கேட்டு
யேங்கியே வைகுந்தர் தேக்கமாகி
எந்தனிட குமாரியினால் இழிவுமாச்சு
இவ்வுலகில் முனிவர்களும் நகைக்கலாச்சு
விந்தையுடன் பரமருக்கு விவேகமில்லை
வெளியிட்டு நாமுரைத்தால் சுகமுமில்லை
அந்தமுள்ள லட்சுமிக்கு உரைக்கவேண்டும்.
அரண்மனைதனைச்சென்று அழைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் மாதவா, நமது குமாரத்தியான கங்கை யம்மனால் உலகத்தோர் பழிப்பாகச் சொல்லவும், நம்மையும் இகழ்ச்சியாகப்பேசவும் இருக்கின்றது. இந்த சேதிகளை இலட்சுமிக்கு அறிக்கையிடவேண்டும். அரண்மனைக்குச்சென்று அதிக சீக்கிரத்தில் இலட்சுமியை அழைத்துவாரும்பிள்ளாய் மாதவா.

இலட்சுமிதேவி - கவி.

அலைகடலவதரித்த ஆதிலட்சுமியாள்தானும்
கலைதனையெடுத்துடுத்தி காலில்தண்டைகளுங்கொஞ்ச
மலைதனைசிலைவளைத்த மாயனுமழைத்தாரென்று
நிலையது அறிந்து ஆதி லடசுமிவருகின்றாளே.

இலட்சுமிதேவி - தரு.

அரிவை அமரர்குண திருவேமிகுஒய்யாரி
ஆதிலடசுமியும்வந்தாள் பலபணிகளுமின்ன
ஆதிலட்சுமியும் வாராள்
மருவுமல்லிகைமுல்லை வாடைப்பரிமளங்கள்
வாசமலரணி வீசுங்கெந்தமும்
பூசும்வெகுவித நேசரைக்காண (அரி)

முத்துபுட்பராகமும் நெற்றிசுட்டியுமின்ன
முகசந்திரகாந்தி வீசவே
முராரியின் மார்பில் திகம்பரியானேமே
உத்தமவைகுந்தவாசர் சித்திரத்தாதியைவிட்டு
உருக்கங்கொண்டவர் பெருகிசபைதனில்
அருகிலழைத்திட வருகடாந்திட (அரி)

சித்திரப்பதுமையைப்போல் செகரட்சகியாளென்ன
செம்பொற்கடகங் துன்னவே
கையில்வளையது கலகலகல்லென்ன
அம்புவியோர்கள் பன்ன
சுத்துங்கேணிக்குங்கீழ்பால் வெற்றிப்புதுவைநகர்
புசுபுகழ்வன்னியன் நிகழ்த்துங்கவியதனை
புகழுரட்சகி மிகவுமேவந்தாள் (அரி)

வருமையகற்றிசெல்வம் பெருமைதருலட்சுமி
வந்துகீர்த்திகளோங்கவே யேழைக்கிரங்கி
சிநைதமனங் களிக்கவே
சிறுமைப்பெறுவார்கோடி பெருஞ்சுயடைவார்கோடி

செகத்ரட்சகி மகிதலலட்சுமி
சுகமுந்தந்திட மிகவும் மகிழ்ந்திட (அரி)

இலட்சுமிதேவி கந்தார்த்தம்.

அரவின்மேற்றுயின்ற அநாதிரட்சகரே
கரிதனைக்கார்த்த கமலனேபோற்றி
பரவியேயீரேழுலக முண்டவரப்பிரசாதா.

தரு.

மாயனேசரணம் எனை அழைத்த நேயனேசரணம்
மாயாவுன்திருவடி சேயிழைபோற்றினேன்
காயாம்பூவண்ணனே வாய்திறந்துரைத்திடும் (மாயனே)

இலட்சுமிதேவி வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி பிராணநாயகா அடியாள் அநேக வந்தனம் என்னை அழைத்த விபரம் இன்னதென்று திருவுளம்பற்றி அருள்செய்யவேண்டுமையா சுவாமி.

மகாவிஷ்ணு கந்தார்த்தம்.

மங்கையென்பிராண மாதேநீவாழி
சங்கரன்செய்த சர்ப்பனையாலே
அங்கரர்அமரர்ரிஷி யாவருந்நகைக்க
நங்கையென் குமரியால்.

தரு.

கனமிழந்தேனே உலகமெலாம் மனமிழந்தேனே
பங்கையனென்று பலபேர்தொழுதிட
எங்கெங்கும் முனிவருமேளிதம்செய்தி— (கனமிழ)

மகாவிஷ்ணு வசனம்.

கேளும் பெண்ணே பிராணநாயகி, சிங்கிஸ்வரன்செய்த வஞ்சகத்தினால் ரிஷியோர்கள் எல்லாம் கேலியாக சொல்லவும் நமது குமாரத்தி கங்கையினாலே கனமிழந்து யேங்கலாலேன் பெண்ணே பிராணநாயகி.

இலட்சுமிதேவி தரு.

கங்கைமேல்பழுதுண்டா நாதா பிராணநாதா
கடிந்துரைதந்ததென்மேல் வாதா இதென்னவாதா
சிங்கிசர்முடிமீதில் தங்கும்என்மகள்மேலே
அங்கிசரிஷியவன் பங்கமுரைத்ததென்ன (கங்கை)

மகாவிஷ்ணு தரு.

சிங்கத்தின்மேல்ஆனையேருமோ அது யேருமோ உலகில்
சிலபேர்வாய்தன்னைமூடலாகுமோ மூடலாகுமோ
பரனீசன்முடிமீதில் பாவையேன்யிருக்கின்றால்
எங்குமுனிவராலே யேளிதமாச்சுதே (சிங்கத்)

இலட்சுமிதேவி தரு.

நெருப்பைஅவிக்கசலம் வேண்டுமோ சலம்வேண்டுமோ
அதுபோல்நெத்திக்கண்ணுக்கு கங்கைதோணுமோ அதுதோணு
இருப்பையறியாமல் யென்னசொல்வார்முனிவர்கள் [மோ
வெருப்பாகசிவன்மீதில் வீண்பழியினிவேண்டாம் (நெ)

மகாவிஷ்ணு தரு.

குருடர்க்குகோல்கோணை தெரியுமோ கோணை தெரியுமோ
குருமுனியோர்க்குசேதி தெரியுமோ சேதி தெரியுமோ
பரமன்பகிரதியால் பழியாச்சே யிழிவாச்சே
உருவைபராசத்தியாள் ஒன்றும் அறியாளே. (குருடர்க்கு)

இலட்சுமிதேவி கவி.

பராசத்தியறியாளென்ற பங்கயஜயனுகேளும்
தாரதலமறிவதாக சங்கரன்தனையழைத்து
காரார்செய்துசங்கரற்குக் கடிமணமுடிக்கவேண்டும்
அராகந்தமுனிவோரெல்லாம் அறிந்திடநடத்துவீரே.

வசனம்.

கேளும் சுவாமி பிராண நாயகா பவானியைக்கொண்டு போய் சிங்கீஸ்வரரிடத்தில் சடாபாரத்தில் மறைத்துவைத்திருப்பதை சத்தரிஷிகளும் பராசத்தியும் அறியமாட்டார்கள் அவர்களெல்லாம் அறியும்படியாக சிங்கீஸ்பரரை அழைப்பித்து கங்கையம்மனுக்கு விவாகம் நடத்துமையா சுவாமி.

மகாவிஷ்ணு-தரு.

தங்கைசம்மதிப்பாளோ கங்கையைமணஞ்செய்ய நாரதனே
பொங்கிவிழுவாளே நங்கையறிந்தாளானல் நாரதனே

நாரதர்-தரு.

பங்கம்போகுதென்று அங்கங்கட்டுவாருண்டோ ஸ்ரீசயனா
பார்வதியறியாமல் பவானியிருக்கலாமோ ஸ்ரீசயனா

மகாவிஷ்ணு-தரு.

அன்னியரல்லவே அரிவையென்தங்கையாள் நாரதனே
ஆத்திரப்படுவாளே சூஸ்த்திரமறிந்திட்டால் நாரதனே

நாரதர்-தரு.

கன்னிகழியாமல் கங்கையிருக்கலாமோ ஸ்ரீசயனு
கரும்புக்காசைலவைத்து இரும்பைக்கடிக்கலாமோ ஸ்ரீசயனு

மகாவிஷ்ணு-தரு.

எந்தவிதமாகயிந்த மணமுடிப்பேன் நாரதனே
சந்திரசேகாருடன் எந்தவிதமுரைப்பேன் நாரதனே

நாரதர்-தரு.

உரைப்பேனென்றேங்குறீர் உண்மைதேவர்களெலாம் ஸ்ரீசயனு
நிரையுங்கைலாயத்தில் சரியாககூடுவார் ஸ்ரீசயனு

மகாவிஷ்ணு-தரு.

கூடினல்சபைதனில் குறையுமுறைக்கலாமோ நாரதனே
கூட்டத்துடன்வைகுந்தம் நாட்டமாய்வருவாரோ நாரதனே

நாரதர்-தரு.

சூரியனுக்கர்க்கியம் சுகமாயளிப்பேனென்று ஸ்ரீசயனு
நாரிபாகரிடம் நீரேஉரைசெய்யும் ஸ்ரீசயனு

மகாவிஷ்ணு-விருத்தம்.

அறிந்துரைத்தநாரதனே சொல்லக்கேளாய்
அருக்கனுக்குஅருக்கியங்கள் கொடுப்பதாக
சிறந்தசடையுடைய சிங்கீசருக்கு
சேதிநாம்அறிவிக்க வேண்டுமிப்போ
நிரைந்ததொருவீதிதனில் பந்தலிட்டு
நெருக்கமுடன்குலோப்புகளை நிலையாய்க்கட்டி
தெரிந்திடவேமேளமுடன் வாத்தியங்கள்
சீக்கிரத்தில்தருவிப்பாய் சிறப்பிப்பாயே.

வசனம்.

பகவானிடம் நாரதர் இவ்விதமாகச்சொல்ல அப்போது பக வான் என்னயோசனை செய்தாரென்றால் சூரியனுக்கு அருக்கி யம் கொடுப்பதாக வைகுந்தமழைக்கும்படி பந்தலிட்டு மேளதா ளம் நிரையும்படி முழங்குகின்றபோது கைலாயத்தில் சிங்கீஸ் வரர் சித்தர்கணங்கள் முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் கொலு வாகவருவது.

சிங்கீசர்-விருத்தம்.

அண்டரண்டம்ஆயிரத் தெட்டண்டமுண்ட்
அனல்பெருகும்துசஸ்தம்பம் போலேநின்ற
கண்டர்களடிபணியும் கமலபாதன்
கங்கைதன்னைமறைத்துவைத்த கமலபோதன்
சண்டருக்குசண்டனாய் அவதரித்தோன்
சராசரத்தில்காட்சிதரும் சர்வபூபன்
தெண்டுகெதைவாளியுடன் ரிஷபமேறி
சிங்கீசரீசரிதோ வருகின்றாரே.

சிங்கீசர்-தரு.

அரியயன்அறியாதசிவமணியும் அமரர்போற்றும்
ஆலமுண்டருள் நீலகண்டனியாம்
உறகபூஷணனை மேலணிந்திடும்
உம்பர்தேவர்கள் தாள்பணிந்திடும்
திருபுராதியை நகைத்தெரித்திடும்
திகழுமான்மழு கரத்திலேந்திய (அரிய)

அமரர்சித்தர்முனிவர்சூழ்ந்திடவும் அகண்டபூரண
அதலவிதலசுதலம் போற்றிடவும்
செண்பகமலர் பாரிஜாதமும்
சத்தமேகமும் மாரிசொரிந்திட
நித்தியனேதிரு சூஸ்த்திரநேத்திரர்
நேசனும்கையி லாசவாசகர் (அரிய)

டமரக்கின்னரிதாளமேளங்களும் தடாரிபேரிகை
டங்காநாகசுரங்கள் ஊதிடவும்
அமரர்சுருதிகள் நமரிமுழங்கிட
அஷ்டவசுக்களும் கஷ்டம்நீங்கிட
உமையாள்பாகன் கமலசேகரன்
ஒளிவிலதிவித நளினநாயகன் (அரிய)

ரிஷிகள்பத்தினிதவம்குலைத்தவராம் நேசவிஸ்வாசர்
நேர்த்தியாய்க்கதிரோனை வைத்தவராம்
மூஷிகன்முருகேசனை யீன்றவர்
முப்புராதியைதகனம் செய்தவர்
வேஷமாய்வெண்ணீறும் பூண்டவர்
வேதனைசூதாக சமைத்தவர் (அரிய)

சிங்கீஸ்வரன்-கவி,

நயமுடனறிந்துரைக்கும் நந்திவாகனனேகேளாய்
செயமுடன்கைலாயத்தில் தேவர்களிருக்கின்றாரா

பயமுடன்தணங்கள்சித்தர் பாலகர்வசுக்களெண்மர்
வைகுந்தவாசராஞேர் வந்ததைஅறிவிப்பீரே.

வசனம்.

கேளும் நந்திதேவனே நமது கைலாயத்தில் முப்பத்துமுக் கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணுயிரங்கோடி ரிஷிகள் கருட காந்தர்வர் சித்தியா வித்தியாதரர் அரிஅயன் தேவர்கள் யாவ ரும் வந்திருக்கின்ருர்களா சொல்லும் நந்திதேவனே.

நந்திதேவர்-தரு.

வந்தார்கள்சகலபேரும் குந்தகமில்லாமலே
வைகுந்தவாசர் வரவில்லையே சுவாமி
நலமானநாரதரும் வல்லையே (வந்தார்கள்)

சுவாமி-தரு.

சாரதிமைத்துளோர் நாரதமுனிவரும்
சபைக்குவராவருத்த மென்னமோ யிப்போ
விபரீதமானசேதி தோணுமே (சாரதி)

நந்திதேவர்-தரு.

விபரீதம்வாராது வேதனையளித்தோற்கு
விழலுக்குநீரிரைப்பார் இல்லையே தொடு
வழக்குக்காரம்பிப்பார் தொல்லையே (விபரீதம்)

சுவாமி தரு.

மாருதபிரசண்டவாயுவை வேகமதாய்
வைகுந்தமதனைச்சேர்ந்து வருவீரே இப்போ
சையோகமானசேதி தெரிவீரே. (மாருத)

சுவாமி வசனம்.

வாரும் நந்திகாவலனே இந்த க்ஷணஞ்சென்று ஆதிவிஷ்ணு வைக்கண்டு அவர் வாராத சமாச்சாரம் என்ன அதை தெரிந்து வாரும் நந்திதேவரே.

நந்திதேவர் விருத்தம்.

வருகுவேன்ஒருநொடியில் வைகுந்தஞ்சென்று
வாய்வேகமாகமகா விந்தம்நாடி
அருணன்விடுசாரதிக்கு மேலதாக
அதிர்ந்திடவே அமலனிட பதம்வணங்கி
உருவாகமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்
ஒருமிக்கச்சேர்ந்ததினுல் உனைக்காணுமல்
தெரிவையிடபாகம்வைத்த சிங்கிசருன்னை
சிக்கிரமுடனழைத்து வரச்சொன்னுரே.

வசனம்.

இப்படியாக சிங்கீஸ்வரன் சொன்னபோது நந்திதேவர் வாய்வேகமாக வைகுந்தம் சென்று பகவானைக்கண்டு கையினால் தொழுதிருக்கும்போது விஷ்ணுவானவர் நந்திதேவரைப்பார்த்து யேதென்று சொல்வதுகாண்க.

மகாவிஷ்ணு ஜம்பை தரு.

கைலாயகிரிக்கிசைந்த கர்த்தரிடகாவலனே
பெருவாய்உனக்குவரம் காட்சிதந்தேன்நானும்

நந்திதேவர் தரு.

ஆட்சியுடன்தேவரெல்லாம் அன்பர்களும்வந்தபோது
அரியும்மைக்காணுமலே அரனழைக்கச்சொன்னூர்சுவாமி.

மகாவிஷ்ணு தரு.

அரனழைக்கத்தடையில்லை அருகனுக்குபூசைசெய்ய
ஆனநாளானதினால் அரன்சபையிலுனரப்பீர்.

நந்திதேவர் தரு.

சபையோரும்தேவர்களும் சங்கரற்குஅறிக்கைசெய்வேன்
உபயோகமானசேதி உற்றதுரைநாதா.

நந்திதேவர் வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி பகவானே கைலாயத்தில் தேவர்களெல்லாம் வந்திருக்கிறூர்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் சொல்லும் பொருட்டாக உருதியான சேதி தெரிவிக்கவேண்டுமையா சுவாமி.

மகாவிஷ்ணு கவி.

சித்திரைஓராந்தேதி செயசுக்கிரவாரந்தன்னில்
உத்தமநட்சத்திரங்கள் உயிர்மூலமானகாலம்
சுத்தமாய்திரியோதசி திதிசுபதினத்தின்னுளில்
உத்தமன்கதிரோனுக்கு உருதியாயளிப்பேன்பாராய்.

வசனம்.

கேளும் நந்திகாவலனே சித்திரைமாதம் ஓராந்தேதி சுக்கிரவாரம் திரியோதசி மூலநட்சத்திரம் இந்த சுபதினத்தில் சூரியனுக்கு அருக்கியம் கொடுப்பதாக யோசித்திருப்பதால் நீர் இந்த க்ஷணஞ்சென்று சிங்கீஸ்வரர் தேவர்கள் முதலானவரும் வந்தால் இன்றளவில் சகல சடங்குகளும்செய்து காலை உதையத்திற்கு சூரியனுக்கு அருக்கியம் கொடுக்கலாமென்னும் நான்

சொன்னதாகப் போய் சொல்லி அனைவரையும் இவ்விடம் வரும்படிசொல்லும் நந்திதேவனே.

வசனம்.

இவ்விதமாக நந்தியிடம் பகவானனவர் சொன்னபோது அதைக்கேட்டுக்கொண்டு கயிலாசம்வந்து நந்திதேவர் சிங்கீஸ்வரனைத்தொழுது சொல்லுவது.

நந்திதேவர்-தரு.

ஊக்கமாகிநிறைந்த உருவே — ஓஓஉருவே
உற்றசேதியறிந்தேன் குருவே — சிவகுருவே

சிங்கீசர்-தரு.

அறிந்தசேதியென்ன நலமோ — அதுநலமோ
அசாத்தியம்செய்தது பலமே — அதுபலமே

நந்திதேவர்-தரு.

அருக்கனுக்கருக்கியங் கொடுக்க — விஷ்ணுகொடுக்க
அனைவரைஅழைக்கின்றார்மெய்யே — இதுமெய்யே

சிங்கீசர்-தரு.

அய்யமுனக்கேதடா யேது — தடையேது
அனைவர்தேவரும் இப்போது — இப்போது

சிங்கீசர்-வசனம்.

கேளும் நந்திக்காவலனே இப்போது நமது கைலாயத்தில் இராநின்ற தேவர்களனைவருக்கும் வைகுந்தம் போகவேண்டுமென்று தெரிவியும் நந்திதேவனே.

நந்திதேவா-வசனம்.

ஆனால் அப்படியே தெரிவிக்கிறேன் சுவாமி.

சிங்கீசர்-தரு.

வாரும்தேவர்களே — வைகுந்தமேநாடியே
யேரும்அனைவோரும் வாகனம் — எல்லோருமேகூடி
ஆருதாரம்சுவாதிஷ்டானம் — ஆக்கினேயமறிந்து
ஆதிமூலம்சபையைநோக்கி — அனைவோரும்வாரும்
பாரும்நடப்போம் அருக்கனுக் — கருக்கியம்செய்து
அமுதளிக்கமனதாய் — அன்புமிகசந்தோஷமாய்
அனைவரும்வருவீரே — திருமருவும்வைகுந்தம்
தெரிசிக்கவேகண்டோம் — அரிகரியென்மைத்துனரை
அறிவேன் இடமே — தெரிவேன் (வா)

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாகத்தானே பரமசிவமானவரும் தேவர்கள அனைவரும் வைகுந்தம் வந்தபோது வைகுந்தத்திலிராநின்ற விஷ்ணுவானவர் எதிர்ச்சென்று சொல்வது.

மகாவிஷ்ணு-தரு.

ஆதியில்சத்திசிவம் ஆளுகிநின்றவா
அன்புடன்வந்ததே நல்லது
விடையேறிவந்ததிதுவே தருணம்

சிங்கீசர்-தரு.

தருணமிதுவந்துநான் அருணனுக்கருக்கியம்
தாணியில்கொடுப்பவர்க ளில்லையே இப்போ
திறமாய்நினைந்தவர்கள் இல்லையே

மகாவிஷ்ணு-தரு.

தற்பராமெய்ப்பதம்அப்பணி சடையோனே
நீர்எப்போவருவீரென்று பார்த்திருந்தேனிப்போ
நேத்திரனுக்கருக்கியம் செய்குவேன்

சிங்கீசர் தரு.

மூப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் வந்தனர் இப்போ
ஒப்பிதேவர்களுக்கமுத ளிப்பீர்
செபிக்கதிரோனுக்கர்க்கியம் செய்வீர். (முப்பத்)

மகாவிஷ்ணு விருத்தம்.

அளித்திடுவேன்கதிரோனுக் கர்க்கியங்கள்
அனைவர்களும்வந்ததினல் சந்தோஷந்தான்
களிப்புடனேதங்களிடப் பாகம்பெற்ற
கமலாக்ஷியெனதுதங்கை வரவுங்காணேன்
கெலிப்புடனேகாரியங்கள் செய்துமென்ன
கெருடர்முனிவோர்க்கமுது யீந்துமென்ன
சலிப்புடனேநான்செய்த குற்றமென்ன
சங்கரனேஎனக்கறிய ஓதுவீரே.

வசனம்.

கேளும் பரமதத்துவமே செஞ்சடாதாரியாகிய பரமக்கடவுளே அனைவோர்களும் வந்து சூரியனுக்கு அருக்கியங்கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்திருக்க, என் தங்கையாகிய பராசத்திவராமல் இருக்கவேண்டிய காரணம் என்ன, நான் செய்த குற்றமென்ன எனக்கு விபரமாக தெரிவிக்கவேண்டுங் கர்த்தனே.

சிங்கீசர் தரு.

உரைத்திடுவேன்கேளும் அந்த உமையபராசக்திசேதிகளை
வருத்தமுடன்தபங்கள்செய்து வந்துபிடப்பாகம்பெற்றமுதல்
சிரசில்முடியணிந்துரத்தின செகசோதிமாணிக்கம்மார்பணிந்து
நிரைந்தபுஜமணிந்துகாந்தன்னில் நிகரில்லாவேலாயுதமணிந்து
மேருகிரிக்குமேல்அந்தப்புரத்தில் மலையாளபகவதியாகநின்று
சுகமுடன்ஆண்டுவாராள்பராசக்தி சோதிசுடர்மயமாகிநின்று
அன்பருக்கன்பராகிஉமையவள் ஆடியவருக்குதாயாய்ஆதரித்து

வசனம்.

கேளும் மைத்துனு உன் தங்கையாகிய பராசக்தியானவள் வரவில்லை என்று என் பேரில் வருத்தப்படவேண்டாம் கைலாய கிரிக்கு தென்மேற்கில் மலையாளமென்று பேருண்டாக்கி பகவதியாக ரூபமெடுத்து மகுடா அபிஷேகம்பெற்று அன்பருக்கு அன்பாகவும் துஷ்டருக்கு துஷ்டையாகவும் இருந்து தானே சத்திமயமாக நின்று வருகிறுள் அதற்காக இந்த க்ஷணம் நிருபமெழுதி வாய்வுபகவானிடந்தந்தால் அதை தெரிந்துகொண்டு அதிக சீக்கிரமாசவந்து சேருவாள் மைத்துனு.

பொது வசனம்.

இப்படியாக பரமசிவன் சொன்னபோது பகவானுனவர் நிருபமெழுதி வாயுதேவனிடந் தந்தபோது வாயுபகவான் நிருபம் எடுத்துக்கொண்டு போகுந்தருணத்தில் மலைபாளத்தில் பகவதியாக் ரூபமெடுத்திராநின்ற பராசக்தி கொலுவுக்கு வருவது.

பராசக்தி விருத்தம்.

அருள்பெருகும்சிவசத்தி இருசமையாசக்தி
ஆங்காரஓங்கார மானசத்தி
பொருள்தரும்சமையா சமையத்தில்பொற்பாதம்
பொற்றிசெய்யுஞ்சிவ பெருமான்சத்தி
மருளர்அன்பர்கார்க்கு மயமானசத்தி
மகாவிந்தம்வைகுந்தம் அமர்ந்தசத்தி
இருள்நீக்குமேக வொளிவானசத்தி
ஈஸ்பரியும்கொலுவாக வருகின்றாளே.

பராசக்தி தரு.

அரவபூஷணிஉலககாரணியாள் ஸ்ரீரங்காரூபி
அகிலமுண்டருள்முகிலின் சோதரியாள்
காமாக்ஷிதிருசூலிகாரணி கம்பையில்தபம்செய்தபூரணி
சரவணபவனையீன்றகாரணி சர்வலோகமும்ஆண்டபூரணி (அர)

ஓரெழுத்தினில்ஓங்கிநின்றவளாம் உலகசத்தி
உம்பர்தேவர்யிடுக்கந் தீர்த்தவளாம்
காரிமேகம்பூமாரிசொரிந்திட கன்னியர்க்கவிஞர்கள்பாடிட
நாரியர்சாமரைகள்வீசிட நம்பினவர்களன்புசெய்திட (அர)

ஒளியும்சுடரொளியாகநின்றவளாம் ஓங்காரபயிரவி
உத்தமகதிரோனைத் தந்தவளாம்
மலையரையன்புத்திரியாகிநின்றவள் மாயனுக்குப்பின்பிறந்தவள்
வேலும்சூலம்கபாலம்பூண்டவள் வேறுசுரூபியாங்காளியானவள்

சிலையும்வேம்புஇலையமர்ந்தவளாம் செகதீஸ்பரி
சித்தத்தில்குடிகொண்டு நின்றவளாம்
உலகில்தீவரஉருவமாகிய உம்பருக்கொருதாயுமாகிய
மலையாளபகவதியுமாகிய மந்திரசேகரிவித்தையாகிய (அரவ)

பராசத்தி-கவி.

கருமுகில்கமலபாதன் காணுதகாளகண்டர்
எரிமழுமானையேந்தும் யீசனைத்துதிக்கவேண்டும்
அரிவைஎன்தாதிமாரே அர்ச்சனைக்குகந்தவில்வம்
மருமல்லிபாரிசாதம் மகிழ்வுடன்எடுத்துவாரீர்.

வசனம்.

ஸ்ரீசயனனாகிய ஆதிவிஷ்ணுவும் பிர்ம்மதேவனும் கர்த்தமயமாகிய முச்சுடரென்றும் சொல்லாநின்ற பரமக்கடவுளுடைய திருவடிக்கி பூசைசெய்யவேண்டும். அதற்காக வில்வம் மருவு மருக்கொழுந்து பாரிசாதம் இதுகளை எடுத்துவாரும் தாதிமார்களே.

தாதி-கவி.

என்னாளும்பூசைசெய்து யிடப்பாகம்பெற்றதாயே
கண்ணனார்யீசர்தம்மை கண்டுநாந்தெரிசிக்காமல்
குண்ணுமல்தபங்கள்செய்ய கோதையேஎண்ணங்கொண்டாய்
விண்ணுளுமீசரெங்கே விபரமாயறிவிப்பாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா செகதீஸ்பரி இதுகாலமாக தபம்செய்து இடப்பாகம் பெற்றுக்கொண்டாயே இப்பவும் கயிலாயம் சென்று பரமக்கடவுளை தெரிசிக்காமல் பூசை செய்யவேண்டியதென்ன, நாம் அனைவரும்சென்றால் அவர் அந்தஇடம்விட்டு எந்தவிடம் போயிருப்பார் நீங்கள் யிருவரும்பிரிந்து தனியாக யிருக்கவேண்டிய காரணமென்ன பரமசிவமிருக்க நீ முடிதரித்துக்கொண்டு இந்ததேசத்திற்கு மலையாளமென்று பேருண்டாக்கி பகவதியாக

ரூபமெடுத்து இருக்கவேண்டியதென்ன அதை எங்களுக்குத்தெரியச்சொல்லுமம்மா தாயே.

பராசத்தி-தரு.

பாருமேரீர்மேருவுக்கு வடபுரத்தினில்
பண்பாய்மனிதரவர்போல் தங்கவர்ணமாம்
சீராய்நாலாயிரமுழவுயரமாம் சிறப்பானநாலுலட்சம்வயது
உண்ணமுதுபொசிப்பது ஆலங்கனியே [தானம்மா
ஒருமையுள்ளசதாசிவம் தெய்வமதுவே
எண்ணுமிந்தகர்த்தரவர் எங்குமிருப்பார்
அவரைஎங்குகண்டுதேடப்போறேன் எம்பெருமானே

தாதி-வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே செகதீஸ்பரி கைலையங்கிரிக்கு வடபுறத்தில் இருக்கப்பட்ட மானிடர்களுக்கு நாலாயிரம்முழம் உயரமும் நாலுலட்சம் யோசனை அகலமும் அவர்கள் பொசிப்பது ஆலங்கனியென்றும் முக்கண்படைத்த பரமசிவமானது ஒரேதெய்வமென்று சொல்வதும்சரிதான் மகம்மேருகிரியென்றும்சொல்லாநின்ற கைலாயகிரிக்கு கிழக்கில் யார்தெய்வமாக யிருக்கின்றது தெரியச்சொல்லுமம்மா தாயே.

பராசத்தி-தரு.

விளம்புகிறேன்மேருவுக்கு கீழ்ப்புறந்தன்னில்
விதமானமனிதர்களும் நீலவர்ன்னமாம்
திருநேத்திரர்அவருடலம் அவர்வயதுரெண்டுலெட்சமாகுமம்
அவையறிந்தவிஷ்ணுமவர் தெய்வமம்மணி [மணி
அருந்துவதும்நாவற்கனி யாகுமம்மணி
களங்கமில்லைபொய்கொலையுங் களவுமறிவார்
கண்டபடிசத்தியங்கள் இல்லையம்மணி

தாதி-வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே கைலையங்கிரிக்கு கீழ்ப்புறத்தில் இருக்கப்பட்ட மனிதர்களுக்கு நானூறுமுழ உயரமும் இரண்டுலெட்சம் வயதும் பொசிப்பது நாவற்கனியும் ஒரேதெய்வமான விஷ்ணுவென்றும் சொல்லவந்தாயே கைலாயகிரிக்கு மேற்கில் ஆர்தெய்வமாகயிருக்கின்றார். இதில் இருக்கப்பட்ட மனிதர்கள் வயதும் அவர்கள் பொசிப்பதும் அவர்கள் உயரமும் நிறமும் சொல்லும்மா தாயே.

ஈஸ்பரி-தரு.

சொல்லுகிறேன்மேருவுக்கு மேற்கிலம்மணி
சுத்தமாய்மனிதர்நிலம் கருத்தவண்ணமாம்
வல்லவன்உயரமது நான்கதாகுமே
சல்லாபமுடன்பொசிப்பது மாங்கனிஒன்றே
சத்தியங்கொலைகளவு சூதுமில்லையே
எல்லையில்மலையாளமெல்லாம் என்னுதேமயம்
எவர்களுக்குகாட்சிதரும் சுரூபம்கானம்மா

தாதி-வசனம்.

கேளும்தாயே கைலாயகிரிக்குமேற்கில் இருக்கப்பட்ட மனிதர்களுக்கு கருத்ததிரேகமும் நாற்பதுமுழஉயரமும் ஒருலட்சம் வயதும் பொசிப்பு மாங்கனியும் பொய்சூதில்லை என்றும் சொல்ல வந்தாயல்லவா கைலாயகிரிக்கு தெற்கில் யார்தெய்வம் அவ்விடமிருக்கப்பட்டவர் நிறம்வயது உயரமும் தெரியச்சொல்லுமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி-தரு.

பொய்யல்லமேருவுக்கு தெற்கேயம்மணி
பொங்கமுடன்மனிதர்கள் அநேகநிறந்தான்
அவர்உயரமதுநாலுமுழ மாகுமம்மணி
உண்ணுவதருசுவை அனேகவிதந்தான்
பண்டானபொய்கோலையும் பாவமுண்டோடி
பண்பில்லாவிஸ்வாச பக்தியில்லாதார்
செண்டானமுரமைகெட்டு மையல்கொண்டுதான்
செயலாய்அனேகவிதம் தெய்வமுண்டோடி
கொண்டானவயது நூறுயென்பார்கள்
கோதையரேகிச்சயந்தான் இல்லையம்மணி
எண்டிசைநாலுலகமும் இப்படியிருக்க
ஈஸ்பரரைஎங்கேகண்டு தேடுவேனம்மா

தாதி வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே ஜெகதீஸ்பரி முக்கண்படைத்த பரமசிவமானவர் எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போலே எங்குமிருப்பார் அவரை தேடுவது சரியல்ல: இப்போது லிங்கத்துக்கு பூசை செய்யும்படியாக அநேகவிதபுஷ்பங்களும் வில்வம் பாரிசாதம் கோங்கு முதலான புஷ்பங்களும் கொண்டுவந்தேன் பூசைசெய்யுமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி-பூசை-தரு.

பூசைபுரிவேன்சிங்கேசா லிங்கேசா (பூசைபுரி)

பொற்பணிதற்பரா அப்பணியான்சொற்பொருள்
மெய்ப்பொருளான இப்புவியோனே
முப்புராதிபர் நற்பரையாளே
ஒப்பியேலிங்கேசா உருவமுமான (பூ)

பீஜாட்சரகதிரொளிதீபா பத்பநாபா
பீதாம்பரசுடரொளி பவனெனுந்தீபா
சாதாகுளிவிஷமகை உண்டவினுபா
சற்குணசுரரை அளித்திடும்நாபா
பீதாம்பரம்கொடுக்கும் யீசாலிங்கேசா (பூ)

மூலாதாரசுழிலிங்கா ராமலிங்கா
முச்சுடராகிய அச்சுதபூரணு
நற்சபையாடிய நற்குணகாரணு
கச்சுடர்கற்பூர தீபநிரஞ்சனு
ஒளிதிருவாகிய நாரணு (பூ)

அருணகிரணசர்வ லோகசத்தியபாகா
அந்தகனைக்கண்ணு லெரித்திடுமீசா
அம்புவியோர்க் கமுதளித்திடும்தேவா
துணைவருவாயெதிர் தும்பிக்கைதாதா
எனையாதரித்திடும யேகாம்பரநாதா (பூ)

ஈஸ்பரி கவி.

அர்த்தலிங்ககேசருக்கு அம்பிகைபூசைசெய்ய
கர்த்தனும்ஆதிவிஷ்ணு கடிதமும்விழுந்தபோது
உருத்தியேஉமையாள்பார்த்து ஓலையைக்கண்டெடுத்து
வருத்தமும்நீங்கிமாது வாசித்துப்பார்க்கின்றாளே.

வசனம்.

இப்படியாக பரமேஸ்பரியாகப்பட்டவள் மலையாளத்தில் பூசைசெய்ய அத்தருணத்தில் மகாவிஷ்ணுவானவர் வாய்வுபகவானிடங்கொடுத்தனுப்பிய நிருபத்தை வாய்வுபகவான் யீஸ்பரி பூசைக்கு முன்பாகப்போட அதை எடுத்துவாசித்துப்பார்ப்பது காண்க.

நிருபம்-வசனம்.

ஸ்ரீயலங்கிருத சகலகுணாரம்ப சர்வேஸ்பரி சர்வசாயுச்சியானந்த சர்வபூரணி அகண்ட வேதவேதாந்த ரத்தினபூஷித சதாநந்தி ஆங்காரி ஓங்காரி, பிரணவசிலாக்கிய பிரமாண்ட புண்டரீக

பீஜாட்சர சடாட்சரி நாரணி உனதுசமுகத்திற்கு உனது தமையனுகிய அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகராகிய ஆதிவிஷ்ணுவானவர் எழுதியநிருபமாவது என்னவென்ருல், ஒராங்தேதி சுக்கிரவாரம் திரயோதசிமூலநட்சத்திரம் பூரணசந்திர உத்சவமான படியால் இந்த கடிதங்கண்டவுடன இன்றைத்தினமே வந்தால் இரவில் சகலசடங்கும் சேகரித்து காலே உதயத்திற்கு சூரியனுக்கு அர்க்கியம் கொடுத்துவிடலாம் நீ தடையில்லாமல் வந்து சேரவேண்டியது. வேணும் சிரஞ்சீவி தங்காய்!

ஈஸ்பரி-கவி.

காரிழைதாதிமாரே கதிரோனுக்கருக்கியங்கள்
சாரியாய்நடத்தவேண்டி தமயனும்நிருபந்தார்
சீருடன்வரிசைகொண்டு சீக்கிரம்செல்லவேண்டும்
கூரிடமேளதாளம் குமிறிடநடத்துவாயே.

வசனம்.

கேளுங்கோள் தாதிமார்களே வைகுந்தத்தில் மகாவிஷ்ணுவானவர் இன்றையத்தினம் புதுமொழியாக சூரியனுக்கு அருக்கியம் கொடுப்பதாக நிருபம் அனிப்பினுர் நாம அனைவரும் வரிசைகளை எடுப்பித்துக்கொண்டு வைகுந்தம் நடப்போம் வாருங்கள் தாதிமார்களே.

தாதி-தரு-சம்பை.

வாரும்வாரும்செசதீஸ்பரி வைகுந்தமேநாடி
சீருடனேவரிசைகொண்டு சென்றிடுவோங்கூடி.

ஈஸ்பரி-தரு சம்பை.

வேறுவிதமேளதாளம் வெகுவிதங்கள்
சாரியுடன்தமையன்கண்டு தன்மனதுகளிக்க

தாதி-தரு.

கதலிகொய்யாக்கனிகள் கர்க்கண்டுசேர்க்கரையும்
கனிந்தமாங்கனியுங்கொண்டு காரிழையேநடப்போம்

ஈஸ்பரி-தரு.

தாதவிழ்பாம்பணிந்தமார்பன் சங்காருமங்கிருப்பார்
பாதமதைதெரிசித்துநாம் பணிவோம்தாதிமாரே

தாதி-வசனம்.

கேளும் பரமேஸ்வரி இப்பவும் நமக்கு நாழிகையாகின்றது சவுதியில் நடப்போம் வாருமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி-தரு.

அரிவையெக்கன் தாதிகளா அனைவர்களும்வருவீர்களே
கருமுகிலவர்வீடுதேடியே யென்பாங்கிமாரே
களிப்புடன் நடந்திடுவீரே.

திருமருவும்வைகுந்தமாம் செங்கதிரோன்அருக்கியமாம்
உரிமையுடன்செய்கின்றார்களாம் என்தமையனும்
உலகத்தோர் வருந்துரார்களாம்.

அண்டாதகோபுரமாம் அதற்கெதிரேமண்டமாம்
கொண்டாடிநிற்கிறார்களாம் என்தமயனும்
கண்டீரோவண்டணி களா

சண்டோம்குலோப்புகளை கமலனிடபந்தல்களை
தண்டையுடன்நடிக்கின்றார்களாம்
ரம்பையூர்வசியும்வந்து தமயன்பாதம்வணங்குவீர்களே(அ)

பொது வசனம்.

இப்படியாக யீஸ்பரியானவள் தாதிமாரகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வைகுந்தம்வந்து சேர்ந்தபோது மகாவிஷ்ணுவானவர் யீஸ்பரியைப்பார்த்துச்சொல்லுகிற விதங்காண்க.

மகாவிஷ்ணு கவி.

தங்கையேவாரும்தாதி மார்களேவாரும்வாரும்
இங்குநீர்வரததாலே இன்பமாய்மகிட்சிகொண்டேன்
மங்களமாகசிங்காதனத்தினில் வீற்றிருங்கள்
செங்கதிரோனுக்கருக்கியம் செய்வதையறிந்திடீரே.

வசனம்.

வாருந்தங்கையே வாரும் தாதிமார்களே நீங்களனைவரும் இந்த தங்க சிம்மாதனத்தில் வீற்றிருங்கள் நான் சூரியனுக்கு அருக்கியம் செய்யப்பட்டதை யெல்லாருங் கண்ணினால் பாருங்கள் தேவர்களே.

மகாவிஷ்ணு தரு.

அருக்கியம் நான்கொடுப்பேன்-சிவ
அரனார்திரிநேத்திரத்தக கன்புபுரிய (அருக்)

உருக்கமுள்ளவர்நெஞ்சில் ஓங்கியபோருளே
அருக்கனுக்கருக்கியம் செய்திட்டேனருளே (அருக்)

முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்க்குமுதலே
செப்பியஅபனுக்காய் ஜெகஜோதிமுதலா (அருக்)

திக்குதிசைகட்கெலலாம் சிவமயப்பொருளே
உன்பார்வைநீக்கி ஒடிவிட்டேனருளே (அருக்)

அண்டபிண்டமும் அளாவிய சலத்தை
குண்டவிசங்கமாய்க் குடித்திட்ட அருளே (அருக்)

மகாவிஷ்ணு விருத்தம்.

டச்சியுடன்முப்பத்து முக்கோடிதேவர்
பாலர்களேமுனிவர்களே சொல்லக்கேளீர்
வெற்றியுடன் அரனுக்கு பூசையாச்சு
வேளையுடன் அமுதளிக்க வேண்டுமிப்போ
சுத்தமுடன்ஸ்தானபானங்கள்செய்து
துரிதமுடன்பந்தலுக்கு வருவீர்நீங்கள்
அத்திமுகன் அரன் தனையே முதலாய்வைத்து
அறுசுவைகள் அமுதளிப்பேன் அருந்துவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களே இப்போது நாம் சூரியனுக்கு அருக்கியம் கொடுத்தபடியினல் அமுதளிக்க வேண்டும் அவாளவாள் சந்தியாவந்தனம் நேம நிஷ்டைகளை முடித்துக்கொண்டு சலுதியில்வாருங்கள் தேவர்களே.

மகாவிஷ்ணு தரு.

நாரதனே இலைபோடும் இலைபோடும்

நாரதர் தரு.

நான்சம்மதித்தேன் முதல்கூரும் முதல்கூரும்

மகாவிஷ்ணு தரு.

விநாயகர்க்கோர் இலைபோடும் இலைபோடும்

நாரதர் தரு.

விக்கினற்களித்தேன் வேறேகூறும் வேறேகூறும்

மகாவிஷ்ணு தரு.

பிர்ம்மனுக்கோர் இலைபோடும் இலைபோடும்

நாரதர் தரு.

போட்டேன்பருதி வேறேகூறும் வேறேகூறும்

மகாவிஷ்ணு தரு.

பரமசிவத்துக்கு உந்தனிஷ்டம் உந்தனிஷ்டம்

நாரதர் தரு.

பரப்பினேன்முன் றிலைவட்டம் சுவாமிவட்டம்

பரமசிவன் விருத்தம்.

தந்திமாமுகனுக்கோர் இலையுமிட்டாய்
சதுர்முகப்பிர்ம்மனுக்கோர் இலையுமிட்டாய்
எந்தனுக்குமூன் றுஇலை போட்டதென்ன
இன்பமுள்ளமைத்துனரே இதைநீர்கூறும்
இந்திரர்தேவர்க்குஇலை போடவேண்டாம்
எனக்குபதில்தானுரைத்து இலைகள்போடும்
பந்தியினில்யெனையழைத்து பங்கம்செய்ய
பரந்தாமாஉன்சூது அறிகிலேனே.

வசனம்.

கேளும் மைத்துன விநாயகருக்கும் பிர்ம்மதேவனுக்கும் ஒவ்வொருஇலை போட்டு எனக்கு மூன் றுஇலை போட்டதென்ன இதற்குப் பதில்சொல்லாமல் மற்றதேவர்களுக்கு இலைபோடவேண்டாம் ஏதோ ஒருவிதசூதினால் என்னை அழைப்பித்து இந்தபங்கஞ்செய்ய யெத்தனித்தாப்போலே தோணுகின்றது. இதை எனக்கு விபரமாகத்தெரியும்படியாகச் சொல்லும் மைத்துன.

மகாவிஷ்ணு-தரு.

மாமனுக்குமெந்தனுக்கும் இந்நாள்மட்டும்
மனவருத்தம் நேர்ந்ததில்லையே
நேமமுள்ளநாரதனே இலைகளிட்டு
நிஷ்ரேம்செய்த தென்ன (மா)

நாரதர்-தரு.

பந்திதன்னில்வஞ்சனைகளும் செய்பவர்களை
பரந்தாமகண்ட துண்டோ
வந்தவர்க்குஇலைகளிட்டால் எந்தன்மீதில்
வருத்தம்யேன் வைக்கவேண்டும் (பந்)

பரமசிவன் தரு.

வருத்தமில்லைநாரதரே யென்னுடன்சேர்ந்த
உமையவளும் தானிருக்க
திருத்தமுடன்யென்னெதிரே மூன் றுஇலைகள்
சீக்கிரத்தில் போட்டதென்ன(வரு)

நாரதர் தரு.

கோத்திரத்துக்கோரிலேதான்	உன்மீதிருக்கும்
குடிப்பெண்ணுக்	கோரிலேதான்
வேற்றுமையில்லாமலிட்டேன்	பந்தியில்நானும்
வீண்பழி	போடுகிறீர்கள் (கோ)

ஈஸ்பரி விருத்தம்.

சற்றுமறிவில்லாத முனிவனேகேள்
சங்கரனோடுமையவளும் நானிருக்க
சித்தமதிலெண்ணாமல் இலேகளிட்டு
தில்லுமுல்லும்பேசுவதால் சுகமுண்டாமோ
குற்றமில்லாவைகுந்த வாசரோடும்
கோத்திரத்தில்பிறந்தவளும் நானிருக்க
நத்தியுடன்வந்தவளார் குடிப்பெண்ணென்றாய்
நாதனேயெனக்கறிய ஓதுவீரே.

வசனம்.

முக்கண்படைத்த பரமசிவத்துக்கு இடதுபாகம் பெற்றவளாகிய உமையவள் நானிருக்க ஆதிவிஷ்ணுவின் கோத்திரத்திற் பிறந்தவள் நானேதவிர வேறே குடிப்பெண்ணென்று சொல்லுகிறாய் தில்லுமுல்லும் சொல்லாமல் பிரட்டான வார்த்தைகளைச் சொல்லி பிரட்டாமல் நன்றாய் தெரியும்படியாகசொல்லும் நாரத முனிவரே.

நாரதர் தரு.

தெரியச்சொல்லுவேன்	செகதீஸ்பரி அம்மா யீஸ்பரி
சிவன் சிரத்தைவிட்டிழிந்திடும்	பகிரதி அம்மா பகிரதி

கங்காபவானி தரு.

தரணிதனில்வருக	முனிவனே அப்பா முனிவனே
சர்வேஸ்வரனுரைத்தால்	இழிவனே இப்போ இழிவனே

நாரதர் தரு.

தந்தைவிஷ்ணுவும்வர	வழைக்குறார் வாரும் அழைக்குறார்
உன்தாயும்உன்மேல்கோபித்	திருக்கிறாள் வாரும் இருக்கிறாள்

கங்காபவானி தரு.

வந்தேன்தந்தைதாய்மனங்	களிக்க மனங் களிக்க
வானுலகத்தார்கண்டு	ஜொலிக்க கண்டு ஜொலிக்க

பொதுவசனம்.

இப்படியாக கங்கையம்மன் பரமசிவன் சடாபாரத்திலிருந்து இழிந்து வருகின்றபோது உமையபார்வதியாள்கண்டு ஏதென்று சொல்லுகிற விதங்காண்க.

ஈஸ்பரி தரு நொண்டிச்சிந்து.

பார்த்தீரோ தேவர்களே-இதோ-பரமன் முடியிலொரு பாவையிருக்க, சூஸ்த்திரதாதியென்றும்-உலகமெல்லாம்-சுத்தநவமயமணிகளென்றும் கீர்த்திகளெங்குமிருக்க-கடவுளென்று-கெம்பீரமுடனேசிமாட்டியிருக்க தோற்றங்களறிந்ததாரோ-தேவர்களெல்லாம்-தொல்லுலகில்ரிஷிகள் சொலலுவாரே அரனிடசெஞ்சடையி-லுருவமாய்-அரிவையுடனேயவதரித்தவளோ பெருமையுடனேதமயன்-சூதினல்-பிரம்மனல் சிருஷ்டித்து வைத்திட்டாடாரோசொல்லுவீர்நாரதனே-இவள்சேதி-தூத்தியிலவம்பஞ்சாய்கரத்திமேலாட்டிடுவேன் வல்லமையுடனிருந்தமாதரை-வாட்டுகிறேன்-கெடிபெறஓட்டுகிறேன். (தனத்தோம்)

ஈஸ்பரி-விருத்தம்.

பார்த்திட்டேன்பரமனிட செஞ்சடையிலிப்போ
  பாவையொருபெண்ணவளு மிருக்கக்கண்டேன்
காத்தவள்போலுலகமெல் லாங்கெடிமிருத்து
  கன்னியிவள்திறததுடனே இழியக்கண்டேன்
பார்த்திபனுரென்தமையன் செய்தசூதோ
  பரமனுக்குமருதாரம் வந்தமாதோ
நாற்றிசையுஞ்சஞ்சரித்த முனிவனேகேள்
  நயந்துநீர்வந்தவிதம் விளம்புவீரே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய்நாரதனே முக்கண்ணாரியாகிய பரமக்கடவுளுடைய சடாபாரத்தில் இருந்துவருகிற பெண்ணனவள் இன்னளென்று தெரியவில்லை பாமசிவத்துக்கு மறுதாரம் வந்தவளா அல்லது என் தமையனுகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் செய்தசூதோ எனக்கொன்றும் தெரியவில்லை.

நாரதர்-தரு.

சொல்லப்பயமாகுதம்மா சுந்தரிசவுந்தரியே
அல்லல்செய்யவேண்டாமம்மா அடியேன்உண்மைஉரைக்கின்றேன்கேள்
அண்டபிண்டமுலக மூர்த்தியார்தான்இருந்தார் .

அக்காலத்தில்கொண்ட கருமுட்டையாகையால்
குவலயந்தன்னில்வந்து நிரைந்திருக்கவே (சொல்)

ரையுமென்றசத்தமதில் நாதமொன்றுதோத்தமிட
ஐயுமென்றகருவுமுத்தி அழுத்தஅண்டமாச்சுதம்மா (சொல்)

கருவாகிஅறிவுமுத்தி கன்னியர்அருபியாகி
சரியானசத்தியாலே சதாசிவமுண்டானாரம்மா (சொல்)

சத்திக்குமூன்றுகண்ணும் தன்னுடன்பிறந்திருக்க
பித்தனார்க்குநெத்திக்கண்ணை பிரித்துதான்யீந்தாரம்மா (சொல்)

நெத்தியில்அளித்தபோது நெடுந்தணலாய்சுவாலைவீச
கர்த்தரும்மதிமயங்கி களைத்துவிழுந்தார்புவியில் (சொல்)

கலையமதில்சலதனைவிட்டு கங்கையென்றுபேருமிட்டு
நிலைகலங்கிநின்றவர்க்கு நெற்றிக்குநேராகவைத்தார் (சொல்)

வைத்தவுடன்சமையசத்தி வந்தாரம்மாஆதிமூலம்
இத்தனைநாளில்லாதகலையம் இருக்குதென்றுசாய்த்துவிட்டார் ()

சாய்த்தபோதுசலங்கள்கொட்டி தன்துடையில்விழுந்தப்போ
மாயவனார்பாதமதில் மடக்கிசலத்தைப்பிடித்தாரம்மா (சொல்

பிடித்தசலங்கலைந்திடாமல் பெண்ணுருவமானதம்மா
தடுத்தவருங்கங்கைஎன்று சடையில்வைத்தார்உன்தமயன் ()

கோடாலிக்காம்பதுவும் குலத்துக்கீனமாச்சுதென்று
ஏடாகூடமுன்தமயன்செய்தால் பிஞ்சகனார்யென்னசெயவார் ()

நாரதர்-கவி.

ஆவதும்விஷ்ணுவாலே அழிவதும்விஷ்ணுவாலே
பாவையாள்கங்கைதன்னை படைத்தவர்அவர்தானம்மா
தேவர்கள்முனிவர்க்கெல்லாம் தெரிவித்ததிவரேயாகும்
மூவரில்ஒருவர்கின்று மோசமேசெய்தாரம்மா.

வசனம்.

சரணம் சரணமம்மா தாயே ஆவதும் அழிவதும் கெங்கா பவானியை உருவாகப்படைத்ததும் விஷ்ணுவே யல்லது வேறே ஒருவருமல்லவம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி தரு.

அப்படியானல்லதாகட்டும் எந்தன்-அண்ணனென்றசத்தம்போக
உமையவளண்ணனும் மாறுபாடுசெய்தார் [ட்டும்
இப்புவிகருவெல்லாம் யெரிதாணலீக்குறேன் (அப்)

மகாவிஷ்ணு தரு.

தங்கையேகோபங்கொள்ளாதே இப்போ சாபமும்அழியச்செய்யா
சங்கரர்சடைதன்னில் தங்கினசலமது [தே
திங்களுருவமானசேதியை உரைக்குறேன் (தங்)

ஈஸ்பரி தரு'

சலத்தைப்பெண்ணாக்கின யோகியேஎன்னை
சதிசெய்யவந்தாயோ துரோகியே
குலத்தைக்கெடுக்கஒரு கோடாலிகாம்பதுபோல்
நலத்தைக்கெடுத்தாயே நான்தங்கையாவனோ (சலத்)

மகாவிஷ்ணு தரு.

எட்டிக்குத்தேன்விட்டிழைந்தாலும் அகற்த
யேர்க்குமோசாவில் உரைத்தாலும்
பசைக்கிவார்த்தையைப் பலிக்கினபோதிலும்
மட்டுக்கெட்டவார்த்தை மாறுமோஒருநாளும் (எ)

ஈஸ்பரி விருத்தம்.

கட்டுபடாவசனங்கள காட்டினாலும்
கதிரோனும்பெருந்தணலாய் வீசினாலும்
ஒட்டுறவாளனை இகழ்ந்து பேசினாலும்
உன்மகளை இனியொருக்கால் நாடமாட்டேன்
ஒட்டியிடபாகமது தந்தயீசர்
ஒளித்துவைத்தகாரணமு மறியவேண்டும்
சட்டமுடன்கெங்கைதனைப் பிரித்துவிட்டு
சர்வேஸ்வரரைபதில்மொழியுங் கேழ்ப்போம்வாரீர்

வசனம்.

கேளும் எனது தாதிமார்களே எனது தமையனுனவர் கட்டுக்கதைகளைப்பேசி இனிமேல் உறவாட வந்தபோதிலும் கதிரோனுகிய சூரியன் பெருந்தணலாக வீசினபோதிலும் இவருடைய குமாரத்தியாகிய கெங்காபவானியை ஒட்டவைப்பேனோ இனிமேல் அவளை தள்ளிவிட்டு பாமசிவத்தை ஒரு சேதி கேழ்க்க வேண்டும். பவானியைப்பிடித்துத் தள்ளுங்களம்மா தாதிமார்களே.

ஈஸ்பரி தரு.

நாதர்அருகில்வீத்திருக்கும் நாணங்கெட்டசவுத்தியெழுந்திருடி
பாதபங்கயானபரமன்செஞ்சடையினில் பதுங்கினசவுத்தி

கெங்காபவானி தரு.

பஞ்சாட்சரியேபாஞ்சுடரெழுத்து பார்மீதில்எனையெழுந்தேகு
மென்பறாய்,வஞ்சகம்யென்மனதில்தானினைத்து வாட்டுகுறே
னென்றெனைவைகுறாளே

ஈஸ்பரி தரு.

மிஞ்சியேபேசுங்கஞ்சமலர்விழியே தஞ்சமேதடுப்பேனே
வஞ்சியரேஎன்செயலாவதொன்றில்லை
எழுந்துநடவுமவள் சொற்படிக்கி (மிஞ்சி)

ஈஸ்பரி தரு.

சீதானர்உன்னைக்குடிவைத்த திருடன்பின்னால்யேகுவாயடி
ஆதாவாகஅரன்சடையில் அடங்கினகள்ளிஎழுந்திருடி

பொது வசனம்.

இப்படியாக உமையபார்வதி தேவியார் கங்காபவானியைப் பிடித்துத் தள்ளினபோது அது மனந்தாங்காமல் மகாவிஷ்ணு வானவரிடம் வந்துசொல்வது.

மகாவிஷ்ணு-கட்டளைக்கலிப்பா.

சர்வதேவர்களேசாக்ஷி சாக்ஷிநீங்கள்
என்தங்கைசெங்கையைசெய்யும் சர்ப்பனையைப்பாருங்கள்
அருமைமகளும்படும் அவதியைப்பாருங்கள்
அடாதகோபமாய் அலைகிறாள்என்தங்கை
அரனும்பார்த்திருப்பதை அனைவரும்பாருங்கள்
அகங்கொண்டஎன்தங்கைவை அடக்கஎன்னாலாகாதோ
மர்ம்மமுடனிருக்கும் மடேஸர்பவானிக்கும்
மணமுடிக்காவிட்டால் மாயனான் ஆவனோ.

பொதுவசனம்.

இப்படி பகவானனவர் பிரலாபித்து சபதம் கூறினபோது அருகில் இருக்கின்ற உமயபார்வதி காதில்கேட்டு சொல்லுவது காண்க.

ஈஸ்பரி-தாழிசை.

யேளிதமுறைத்துப்போகும் என்தமயன்பந்தயமும்
என்மகள்அஷ்டலட்சுமி இன்பமுள்ளசொந்தமும்
சாலிவயல்செஞ்சடையில் பாவிநடனமிடுவதும்
சர்வேஸ்பராருகில்வந்து சங்கதியறியவே.

வசனம்.

கேளும்யென் அருகிலிராகின்ற அஞ்சலாட்சி என்தமயனிட சொந்தமும் என் குமார்த்தியாகிய அஷ்டலட்சுமி சொந்தமும்

பவானியானவள் பரமசிவம் சென்னடையில் பதுங்கியிருந்த பாத்தியமும் இன்றோடே போய்விட்டது இனிமேல் பரமகடவுளை ஒரு வார்த்தைகேட்கவேண்டும் வாருங்கள் தாதிமார்களே.

ஈஸ்பரி-தரு.

அய்யாசெகதீசரேஎன்னையிந்த அவதிக்குள்ளாக்கிவைத்தீர்
கைவல்லியமானதொருகெங்கையாளை சடாபாரந்தனில்வைத்தீர்
ஆகாதகங்கையென்றுகொண்டுவந்து அள்ளிசிதறவைத்தீர்
மோகைவுருவமானவிதங்களை சொல்லுவீர்லோ நாதா
வண்ணான்மகள்மீதில்மோகமாகி வாழ்வைக்குலைத்துவைத்தீர்
எண்ணாயிரம்பெண்கள்மேல்மோகமாகி என்னையலையவிட்டீர்
என்தண்டையில்பிறந்ததொருகன்னிமீதில் தான்மோகமாகிநின்
அண்டையிலிருந்துசர்ப்பமாக்கி அறியேனென்றேயுரைத்தீர். [று

ஈஸ்பரி-விருத்தம்.

சதிசெய்துஎந்தனையும் அலையவைத்தாய்
　தபசுசெய்துதங்களிடப் பாகம்பெற்றேன்
பதிதனிலேஉந்தனையும் விட்டோரனும்
　பாரெங்கும்சத்திமய மாகிநின்றேன்
கதிரவனைதந்துதண லவிக்கவேண்டி
　கயைமதில்சலமள்ளி வைத்தபாவம்
எதிரியாயெனக்குமேல் பெண்ணுமாக்கி
　யேத்திவந்தகாரணமும் அறிகிலேனே.

வசனம்.

சுவாமி லோகநாயகா நான் லோக-திலோகமெல்லாந் திரிந்து அலைந்து தபம்செய்தும் தங்கள் மனதிரங்கி இடப்பாகந்தந்தீர் முன்காலத்தில் என்னுடைய நெத்திக்கண்ணைத் தந்து அதினுடைய சுவாலையைஅடக்கும்படி ஆகாயததிலிருந்த சலத்தைக் கொண்டுவந்து கலயத்தில் ஆவாகனஞ்செய்து தாங்கள் நெற்றியில்வைத்தேன் அந்தசலமானது பெண்ணுருவ மானதென்ன, இனிமேல் பாவியைசடாபாரத்தில் வைத்திருந்தால் தேவர்களும் சகல ரிஷிகளும் கேலிசெய்வார்கள் அவளைவிட்டு இவ்விடத்தில் தானேயிரும லோகநாயகா.

சிங்கீசர் கொச்சகம்.

மாதேமலையரயன் மாமகளேமாவின்மகள்
ஏதும்செய்தாள்உன்னை யவ ளென்னசொனனேன்கன்னிகமே
ஆதாவாய்சேர்ந்திருந்து அருந்தணலுக்கவளிருக்க
சிதரனைபாராமல் சீரியடித்ததேனே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே உமையபார்வதா கங்கையானவள் உன்னை என்னசெய்தாள் நான் உன்னை என்னசொன்னேன் உன் தமையனென்றும் பாராமல் அடித்துத்தள்ளலாகுமா இனி அவள் எங்கேபோய் விடுவாளென்று என்னைக் கண்டிதம் செய்குறாய் நமக்கு நிந்தனை வந்துநேரும், நான் என்னமாய் பவானியைப் பிரிந்திருப்பேன் பெண்ணே பிராணநாயகி.

ஈஸ்பரி-தரு

மூலாதியானந்தசுரூபமே முத்திக்கொரு
சத்திசரஉத்தமரும் குத்தமும்செய்ய
எத்தனைநாள் காத்திருந்தீர்
சூலாதிசூலனே மாலானகங்கையை
மேலேசிரத்தில்வைத் துலாவக்குளிர்ந்தீரோ (மூ)

சிங்கீசர் தரு.

லோலாபியானந்தஸ்ரூபி நோக்கியிடபாகத்தருள்
திரேகப்பிரிதியாகம் சோசவந்தசுரூபியே
வாவிசுவாலயால் மேலேநீவைத்திட (லோலா)

ஈஸ்பரி தரு.

கலயமீதில்உருவாய் வைத்தேனோ (னோ)
கட்டிசுகம்ஒட்டிப்பெற திட்டம்செய்துசிறத்தில்வைத்தோ
அலையவிடும்படி அண்ணனும்செய்ததோ
நிலையதுகூறும்நீர் நேசவிஸ்வாசரே (கலய)

சிங்கீசர்-தரு.

ஆதியில்சலம்வைத்துப்போகையில் அண்டம்அடிஅளந்தபு
அண்டிவரகண்டுகலயம் கவிழ்ந்துபார்க்கையில் [ண்டரீகா
சூதினால்சலம் தொடைதனில்விழுகவும்
சோதிப்பிரகாசம்போல் தோன்றிநாள்கங்கையும் (ஆதி)

சிங்கீசர்-வசனம்.

கேளும் பெண்ணே உமாபார்வதி ஆதிகாலங்களில் நெத்திக்கண் சுடர்தணியுயபடி ஆகாயம்சென்று சலத்தைக்கொண்டு ஒரு கலயத்தில் விட்டுப்போகையில் மறுமடி உன் தமையன் இவ்விடம் வந்தார் அவர் வந்து என் சடாபாரத்தில இருந்த கலயத்தை சாய்த்துப்பார்க்கையில் சலங்கொட்டி தொடையிடல் விழுந்தது என் பாதத்தில் வீழ்ந்து இழிந்தபோது அவருடைய அஸ்தத்தினால் மறித்தார் மறித்த சலமானது பெண்ணுருவா

யிற்று அந்தபெண்ணை முன்போலே சடாபாரத்தில்வைத்துவிட்டார். உண்மையான சங்கதி பிராணநாயகி.

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக சிங்கீசர் சொன்னபோது அதைக்கேட்டு உமாபார்வதியார் மர்மமாயிருக்கும் சமையத்தில் வைகுந்தத்திலிருந்த கங்கையானவள் விஷ்ணுவைக்காணும்படி வருவது.

கங்கை-ஏசபத்தியம்.

சர்வவஸ்த்துருத்திரன் சடாபாரந்தன்னிலே
சரசவுர்ப்பதமாக இருந்தயென்னை
நிரைவஸ்துவிஷ்ணுவும் நேயமுனிநாரதன்
நிரைந்ததோர்சபைதன்னில் விட்டதென்ன
பரவஸதுபூமுலை பாவையும்எனைத்தள்ளி
பரமரையழைத்துமே போனதென்ன
குறைவிலாபவானிநான் உறவிலாநிற்கவும்
கோவிந்தர்பாதமதில் பிறந்தகுறையோ
சுரர்சுத்தராமர்முனி தேவர்கோமான்
துரிதமாய்போனவிதம் தெறிகிலேனே
அறிகுவோம்என்தந்தை அரணமனைக்கு
பரிவாகவேநட்வும் பாங்கிமாரே.

கங்கை-தரு.

வாணிநான்பவானிநான் வாணிநான்குணமா மனோகற
பானுகோடிபிரகாசசரசனும் திருமேனியின்மழு
சூலசங்கரர்பாணிவேணியில்வாழுகின்ற (வாணி)

பாவின்திருநீர்பாய்விரை சாலியுலகம்
மூரிவீணுருடுமூலிதன்மகா மூலிதன்மகா
மேருவாழ்பவன் மாரன்பூஜிதனூர்மகிழ்ந்திட (வாணி)

லோகலோகோபகாரமுக்கிய மேகரூபவுதாரவிக்கிரம
வாகயோக்கியதாரிநான்கன யோகயீஸ்பரிபாகயோசம (வா)

நீடுகாணிதன்னுடேஉத்தமன் தாடுவாதிர்மதிருடுவார்புக
ழோடுகோர்திருநேருதிரிபுரம் மேடுதகித்திடுமாடுமீசனூர் (வா)

கங்காபவாணி-கந்தார்த்தம்.

தோழியேகேளுமம்மா சோதிசுரூபரைநான்விட்டு
ஒருநாழிகையிருந்ததில்லை என்னுயகருடனேகூடி
தாழ்விலாசர்வேசருக்கு சங்கரிமருந்துமிட்டு
கேழ்விலாதழைத்தீப் போனாள்.

தரு.

கிரமமாசவுத்தி செய்த வர்ம்மமா
தர்மலோகநாதரும் மர்ம்மமாய்சொன்னரோ
கர்மமகலவிஷ்ணுகரிய மாலுக்குரைப்போம் (கிர)

பவானி-வசனம்.

கேளும் எனது தோழிமார்களே என் பிராணநாயகராகிய சிங்கிசர் சடாபாரத்தில் உல்லாசமாயிருந்த யென்னை விஷ்ணுவானவர் இலையிட்டு அழைத்தபடியால் நான் அவர் சடாபாரத்தைவிட்டு இழிந்தபோது அதை பூமுலையம்மன்கண்டு என்னைத் தள்ளிவிட்டு பரயசிவத்தை அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டாள் நான் என்னமாய் தனித்திருப்பேன் இந்தசேதிகளை விஷ்ணுவினிடம் அறிவிப்போம் வாருந் தாதிமார்களே.

கங்கை-தரு.

சிவனிட செஞ்சடையில் என்தோழிகளா-நான்
செல்வமுடனிருந்தேன் தோழிகளா

அவலமுடன்நாரதரும் கலகம்செய்து
அவனியில் இரக்கிவிட்டார்
பூமுலைசக்களத்தி என்னையவள்
பிடித்துமே தள்ளிவிட்டு
காமதகனயன்னரை அழைத்துக்கொண்டு
கமலாட்சி போனளம்மா
திடுக்கென்றெழுந்திருந்து கொலுகலைந்து
சென்றவிதங்களை நானறியேன்
அடுகுமோயிவ்வுலகில் என்தோழிமாரே
இந்தஅந்நீதி ஞாயமம்மா
தந்தைவிஷ்ணுவினிடம் என்பாங்கிமாரே
சதிருடனே நடந்து
அந்தஞாயமறிந்து அரனிடத்தில்
அடியாள் நடந்திடுவேன் (சிவ)

கங்காபவானி வசனம்:

கேளுந் தந்தையே சூரியனுக்கு அர்க்கியங்கொடுப்பதாக தேவர்கள் அனைவர்களையும் வரவழைத்து நாரதமுனிவனால் இலையிட்டு என்னை வெளியாக்கிவிட்டபடியினால் பூமுலையம்மன் அறிந்து என்னைத் தள்ளிவிட்டு சிங்கிஸ்பரரை அழைத்துக்கொண்டுபோய்விட்டாளே எனனைத் தனியாகவிட்டுவர மனம்வந்துதா என்ன செய்வேன் கர்த்தனே.

மகாவிஷ்ணு தரு.

மனம்வந்து ஆண்டியைச்சேவி — உன்னால்
மானபங்கம்வந்து — நோ
இனமானவளேயானால் — எனச்சொல்லேன்வரும்
உனதிஷ்ட்டம்போலவே — உதவாதுடேங்கிடும் (மன)

பவானிதரு.

இஷ்ட்டப்படிக்கு-இலேயனிக்க — முனிவன்
இரங்கிடுமென்றவன் — களிக்க
கஷ்டப்படுவீரென்று — கபடமில்லாதிருந்தேன்
நஷ்டமாய்ப்பூமுலை — நாதனை அழைத்தாளே (இ)

மகாவிஷ்ணு தரு

போனவள்பின்னாலேபோய்விடும் — இங்கே
பெற்றவனானல்ல — யேகிடு
ஆணுவமாகத்தங்கை — அடித்தாளே மதியாமல்
காணவேயெல்லோரும் — கர்த்தனையிழுத்திடும் (போ)

பவானி தரு.

உத்தமரையிழுத்தால்நாணுமே — சர்வ
உலகம்பழிக்கிட — மாகுமே
சத்தியால்கர்த்தரும் — பித்தனாய்விடலாமே
சித்தத்திலெண்ணாமல் — பெத்தவரேஉரைப்பீர் (உத்)

மகாவிஷ்ணு கவி.

மல்லுசெய்துவழக்கிட்டால் மறிப்பார்கோடி
மர்ம்மமாயிருந்தாலும் வாரார்நாடி
நல்லதென்றுஇதுசமயம் நடந்தாயானால்
நலமுடனேமங்களகல் லியாணஞ்செய்வேன்
நில்லாதேதாதிகையில் ஓலேதந்து
நேசவிசுவாசருக்கு நேராய்க்காட்டி
வல்லவரும்இதையறிந்து வாராவிட்டால்
வம்புவழக்கிட்டுமல்லு செய்குவாயே.

வசனம்.

கேளும் பவானியே ஆராகிலும் ஒருவருக்கொருவர் மல்லு செய்தால் அதை மரிக்கும்படி வெகுபேர்வருவார்கள் நாம் மர்ம்மமாக யிருந்தால் யாரும் கவனிக்கமாட்டார்கள் இப்போது சிங்கிசருக்கு நிருபம் எழுதி, தாதியிடங் கொடுத்தனுப்பும் அதற்கும் வராமல் பூமுலையம்மனிடத்திலிருந்தால் நீ நேராகச்சென்று

வம்பு வழக்கிட்டால் யேதாகிலும் உனக்கு ஒருவழியேர்ப்படும் பிறகு நான்வந்து உன்னை சிங்கிசருக்கு கலியாணஞ் செய்துவைத்து அவர் சடாபாரத்தில் இருக்கும்படியாகசெய்கிறேன் போய் வாரும் கங்கையே.

பவானி-தரு.

ஆஆவிஷ்ணுவும்ஓலைஎழிதிடக் கூறினார் அம்மா-கூறினார்
ஓலையும்எழுத்தாணியுங்கையில் தாருங்கள் அம்மா-தாருங்கள்
ஆலமுண்டருள்நீலகண்டரை தேடுவீர் அம்மா-தேடுவீர்
சாலவேபூமுலையாளிருப்பிடம் நாடுவீர் அம்மா-நாடுவீர்
மைக்குழல்என்சக்காளத்தி மாயமோ என்ன-மாயமோ
முக்கண்பகவர்க்கு சொக்குப்பொடிவெரி மயக்கமோஎன்ன-மயக்
நக்கனுக்குஅவளிட்டமருந்தது முரியுமோ அம்மா-முரியுமோ
இக்கணமிருவோருமிருப்பதை அறிகுறேன் அம்மா-அறிகிறேன்
(ஆஆ விஷ்ணுவும்)

பவானி-வசனம்.

கேளுந்தாதியாகிய விசாலாக்ஷி இதோ சுவாமிக்கு நான் நிருபம் எழுதிதருகிறேன் அதைக்கொண்டுபோய் சிங்கீஸ்பரரிடங் கொடுத்து பூமுலையம்மனுக்கு தெரியாமல் அதிகசீக்கிரம் அழைத்துவாருங்கள் தாதிமார்களே.

பவானி-சூரணிகை.

ஸ்ரீமதுதேவதேவநாம சிங்கிஸ்பரநாதர் திவ்விமோகிய தாமரைப்பாதங்களுக்கு சாஷ்டாங்கதெண்ட மென் சுவாமி என்னிடக்ஷேமம் சுபமும் இவ்வோலையில் எழுதியடங்குவதில்லை. நாயகர் பூமுலைதன்னையும்விட்டு பூவையிடம் வாரும் புருஷரத்தினமே.

பவானி-வசனம்.

அம்மா யிந்த நிருபத்தைக்கொண்டுபோய் என் பிராணபதமான என்பிராணநாயகரிடங் கொடுத்து அவரை அழைத்துவாரும் பெண்களா.

தோழி-வசனம்.

கேளும்அம்மா பவானியே உன்பிராணநாயகர்பேரைச்சொன்னால் அவரை இன்னாரென்று விசாரித்து நிருபத்தைக்கொடுத்து அதிக சீக்கிரத்தில் அழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன் பவானியே.

பவானி-விருத்தம்.

இவ்வுலகம் அண்டாண்டம் புவனம்யாவும்
　எங்கெங்குந்தானாகி இருக்கும்ரத்தினம்
அரவணையில்துயிலும்அரி அயனுந்தேடி
　அரியாதஆனந்த சராசரத்தினம்
எவ்வர்ன்னம்அதிராச போசரத்தினம்
　இன்பமுள்ள அன்பரிடம் இருக்குமரத்தினம்
திவ்வியசுந்துக்கேணி நகர்வாழும்ரத்தினம்
　சிங்கேசரத்தின்மெனச் செப்புவாயே.

வசனம்.

கேளும் தோழிமார்களே இந்த நிருபத்தைக்கொண்டுபோய் எனது பிராணநாதராகிய சிங்கீஸ்வரரிடங்கொடுத்து அவரை அதிக சீக்கிரத்தில் அழைத்துவாருங்களடி தாதிமார்களே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக பவானியம்மன் சிங்கீஸ்வரருக்கு கொடுத்த நிருபத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் சுவாமியைக்கண்டு தாதியாகிய விசாலக்ஷி சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தாதி விருத்தம்.

சோலைசூழ்கயிலாயம் அமர்ந்தமூர்த்தி
　சுந்திரரே அந்திரியாள் அனுப் வந்தோம்
ஓலையிதோபவானியம்மன் தந்தாள்பாரும்
　உமையபூமுல்லையாளை விட்டுவாரும்
சாலமது செய்யாதீர் புவனலோலா
　தயங்கிடுவாள்பவானியவள் காருண்யலீலா
நாளையென் றநீருரைத்தால் உயிர்நில்லாது
　நாதனே இதுசமயம் வருகுவாயே.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி கைலாசவாசகரே தாங்கள் பவானியை தனியாகவிட்டு வந்தபோது பவானியம்மன் ஊண் உரக்கமில்லாமல் சபாதவித்து இந்த நிருபம் எழுதிதந்தாள். இதை வாசித்துப்பார்த்து பூமுல்லையம்மனை அறியாமல் சலுதியாக வாருமையா சுவாமி.

பரமசிவன் விருத்தம்.

வந்துமிகவுரைக்கின்றவகைக்காரி
　நானுமங்கேவரக்கூடாது
முந்திவந்தவழிபிடித்துப்போவாய்பெண்ணே
　முல்லைநகைபூமுல்லையாள்கண்டாளாகில்

எந்தவிதமுமுந்தனையுமென்செய்வாளோ
ஏளிதத்திற்கிடமாகுமிருந்தாயானால்
தந்திரமாய்ப்பேச்சுகேட்டுவந்தாய்நீயும்
அவள்மாய்கையானறிவேன்தாதிபோடி.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே தாதியாகிய விசாலாட்சி, பவானியான வள் கொடுத்தனுப்பிய நிருபத்தை நீங்கள் எடுத்துவந்தீர்கள். வந்த சங்கதியை பூமுல்லையாள் அறிந்தால் என்னையும் உன்னையும் என்னசெய்வாளோ நீங்கள் இவ்விடம் வந்த சேதியை அவளறி யாமுன்னம் நடந்துவிடும் தாதி அஞ்சலாட்சி.

பொது வசனம்.

இப்படியாக சிங்கிசர் பவானியிடமிருந்துவந்த தோழிகளை பூமுல்லையம்மன் அறியாமல் போய்விடுமென்று சொன்னமாத்திர த்தில் இச்சேதியையறிந்திருந்த உமையவள் சிங்கிசரைபபார்த்து பேதென்று சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

ஈஸ்பரி-தரு

என்னசொன்னாள் தாதிவந்து என்னசொன்னீர்பதிலுரை
யீசரே கைலாசரே (என்ன)

சிங்கிசர் தரு.

அன்னமே அமிர்தமானே உன்னிதவாயினாலொன்றும்
வல்லையே சொல்லவில்லையே (அன்ன)

ஈஸ்வரி தரு.

அன்னவள் பவானியாரும் உன்னிட சிரசிலேற
ஏற்குமோ என்ன மார்க்கமோ (அன்)

சிங்கிசர் தரு.

கன்னலன்கதிரோனுக்காய்அன்னமேசங்கையைவைத்தேன்
அறிகுவாய் இதை தெரிகுவாய் (கன்)

ஈஸ்வரி தரு.

அறிந்திட்டேன் கதிரவனை தெரிந்திட்டதுலகமெல்லாம்
ஆத்தினேன் கையால் மாத்தினேன் (அறி)

சிங்கிசர் தரு.

சிறந்திடக்கதிரவனை மறைந்திட ஒருநாள்செய்தால்
தேருமோதண. லாருமோ (சிறந்)

ஈஸ்வரி தரு.

மாயமருந்தாலே இந்த ஞாயமது பேசவந்தீர்
மார்க்கமோ எனக் கேற்குமோ (மாய)

சிங்கிசர் தரு.

அணங்குபஞ்சாட்சரியே மாயமருந்தெனக்கில்லை
அறிந்திடு திறமாய் தெரிந்திடுவாய் (அண)

ஈஸ்பரி விருத்தம்.

சக்களத்தி மருந்திட்டு வுனை மயக்கி
தங்கிடவே சிரசின்மே லேறிநின்றாள்
சொக்குபொடி தந்துமவள் தாதிகையில்
சுருளோலைப் பதிலுமக்கு அனுப்பிவைத்தாள்
பக்குவமா யெனையறிய வந்ததாதி
பகருவீர் பவானியவள் அனுப்புஞ்சேதி
இக்கணமே யெந்தனுக்கு வுரைத்தாலாச்சு
இல்லாம லுங்களைநான் வதைசெய்வேனே.

வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி லோகநாயகா, என் சக்களத்தியான பவானியானவள் தங்களுக்கு மாயமருந்திட்டு மயங்கச்செய்து உம்முடைய சிரசின்பேரிலஏறினாள். அதுபோதாமல் இப்போது சொக்குப்பொடி தந்து தங்களை அழைத்து வரும்படியாகச்செய்திருக்கிறாள். அது இருந்தாலுமிருக்கட்டும். கேளுங்களடி தாதிமார்களே, உங்களை பவானியானவள் ஏதுக்காக இவ்விடம்அனுப்பினாள். நீங்கள் வந்தசேதியை ஒன்றும் ஒளியாமல் எனக்குத் தெரியச்சொல்லுங்களடி தாதிமார்களே.

தாதி தரு.

சந்திரசேகரரிங்கு வந்தகாளாய் பார்த்ததில்லை
சுந்தரரைப்பார்க்க வந்தோம் அந்தரியாளே (சந்தி)

ஈஸ்பரி தரு.

தந்திரவார்த்தைகளேண்டி எந்தனுடனே
சுந்திரர்க்கு ஓலையது தந்ததில்லையோ (தந்தி)

தாதி தரு.

இல்லையது ஓலையது கொண்டுவல்லையே
யீஸ்பரரைபார்க்கவந்த துண்மைதானம்மா (இல்)

ஈஸ்வரி தரு.

நில்லடி தாதியே உபகாரம் செய்கிறேன்
நல்லது உங்கள்கொண்டையை நானறுத்தேனே(நில்)

தாதி கவி.

அன்புடனிருந்தகங்கை அரனக்குழலைதந்தாள்
தென்புடனெடுத்துவந்தோம் சேதிகளறிந்திடாமல்
நண்புபூமுலையாள்தானும் நயத்துடனருகில்வந்து
சண்பகவாளால்கொண்டை சங்கரியறுத்திட்டாளே.

வசனம்.

இப்படியாக பவானி அனுப்பிவைத்த தாதிகளை பூமுலையம்மன் அழைப்பித்து அந்த தோழிகளுடைய கொண்டையை அறுத்து அடித்துத் துரத்துகிறபோது சிங்கீசர் கண்டு தடுத்து யேதென்று சொல்வது காண்க.

சிங்கீசர் விருத்தம்.

உந்தனுக்குநயந்துரைத்த தாதிதன்னை
ஓடிசிகைகூந்தல்தனை யறுக்கலாமோ
எந்தனையும்நீயறிந்தாய் உண்மைசொன்னேன்
இதைத்தள்ளிநடந்திடவும் ஞாயமுண்டோ
சொந்தமுள்ளதாதியரைப் பங்கஞ்செய்தாய்
சாபிப்பாள்உந்தனுக்கு பாபமாச்சே
சுந்தரியேநானுனக்கு சொந்தமானால்
தோகையர்களுக்கொஞ்சம்சொந்தம் இல்லையோதான்.

வசனம்.

சேலும் பெண்மணே உமாபார்வதா பவானியானவள் யென்னை வரும்படி நிருபமெழுதி தாதியர்கள் கையில் கொடுத்தனுப்பவும் என்னிடத்தில் அவர்கள் காண்பிக்கவும் நான் வருகிறதில்லையென்று அவர்களுக்கு சொல்லவும் அதற்குள் நீவந்து அவர்களை மரித்து அவமானமாக கொண்டையை அறுத்துவிடலாகுமா இதை பவானியானவள் அறிந்தால் உன்னைசபிப்பாளே உனக்கு பாபமாச்சுதே அதுவுமன்றி நான் உனக்கு அதிக சொந்தமாக யிருந்தபோதிலும் அவளுக்கும்கொஞ்சம் சொந்தமாகிலும் இல்லையோ சொல்லும் பெண்மணே பிராணநாயகி.

ஈஸ்பரி-தரு.

என்னமோகமோ இது எதுமோகமோ
பன்னும்பவானிமீதில் பட்சம்வைத்தீரே
இன்னமேனிருக்கிறீர் யீசரேவிஸ்வேசரே (என்)

அன்னவளந்தசிமாட்டி என்ன தவம்செய்வாளென்று
உன்னிடசடாபாரத்தில் ஒளித்துவைத்திருந்தீரே (என்)

மண்டையைக்கிறிமக ராசிமருந்திட்டாளோ
அண்டையில்இருந்தாலும் அறியாமல்போனேனே (என்)

எண்டிசையுலகெங்கும் யீசனென் றுயிருக்க
கண்டோர்பழியார்களோ கங்கையைவைத்திருந்தாலும் ()

அரியின்மகளுனக்கு அதிசெயமாயிருந்தால்
தெரியாமல்செஞ்சடையில் சிவனேவைத்திருந்தீரே (என்)

திருக்கடை திருக்காஞ்சி திருவுங்கம்பாநதியில்
தபஞ்செய்தவளுக்கு அரனேபாகந்தந்தீரோ (என்)

கட்டைஎன்னிடத்திலும் கருத்தவளிடத்திலும்
ஒட்டுறவில்லாதிருந்தால் ஒவ்வுமோவிஸ்வநாதா (என்)

மட்டிஎன்சக்காளத்தி இட்டமருந்துனக்கு
விட்டுமுறிந்திடுமோ விமலாசர்வேஸ்பரரே (என்)

பொது-விருத்தம்.

சங்கரிசிங்கீஸ்பரரை நிந்தைசெய்ய
 தாதியர்கள்சேதி யறிவிப்பதாக
அங்கமதுநடுநடுங்க அடியும்பட்டு
 அய்யமுடன்மைவிழியும் அலச்சலாகி
நங்கைபூமுலையாளும் செய்தாளென்று
 நாடியே அரண்மனைக்கு வருகும்போது
மங்கையந்தநங்கையரும் விறகமீறி
 மாதுசேடியர்களோடு உரைக்கின்றாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பூமுலையம்மன் சிங்கீஸ்பரரை நிந்தித்து இருக்கும்போது நிருபங் கொண்டுவந்த தாதிமார்கள் அடிப்பட்டு அலச்சலாகி பவானியம்மனிடம் வந்து பிர்மித்துநிற்கும்போது பவானியம்மன் தாதிமார்களைப்பார்த்து சொல்வது.

பவானி-தரு.

என்னசொன்னாரம்மா சுவாமிநாதர் ஏதுசொன்னாரம்மா

முன்னேபோவென் றுன்னை மோகபரமேஸ்பரநாதர்
பின்னேவருகிறேனென் று போகச்சொன்னாரோதோழி (எ)

வழிபார்த்துநீவரக்கண்டு என்னிடசேலை
நழுவிப்போகுதேபிரர்ண நாதர்வருவாரென்று (என்)

வெள்ளைவிடைமேலேரும் விமலருடன்வாராமல்
பள்ளியறைசிங்காரம் பண்ணச்சொன்னாரோதோழீ (என்)

முத்தானவாய்திறந்து சுத்துக்கேணிசிங்கீசர்
உத்தாரமென்னுசொன்னார் உரையும்புண்ணியமம்மா (என்)

பவானி-வசனம்.

கேளுங்தோழிமார்களே நீங்களேன்வந்து மர்ம்மமாக நின்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். சிங்கீஸ்பரர் உங்களைமுன்னே போகச்சொன்னாரோ அவர் பின்னால் வருகிறேனென்று சொன்னாரோ இல்லையோ தெரியச்சொல்லும் தோழிமார்களே.

தாதி-தரு.

சக்காளத்திக்குஞ்சக்காளத்திக்கும் சண்டையிருக்க
தரவுவந்ததாதியர்க்குக் கொண்டையில்லையே
திக்கில்லாமல்அடியும்பட்டு தியங்கிவருக
சிங்கீஸ்பரன்சேதிகேழ்க்க உந்தன்செருக்கோ
வள்ளலும்பூமுலைநீயும் கொள்ளஇல்லையே
உள்ளவேமடக்கிபங்கம் செய்தாளேபாவி
கள்ளமுடன்பூமுலை மருந்தால்மயங்கி
கர்த்தனுமுனைமறந்தார் இன்றுதியங்கி
யேகபோகமாகயிரு வோருமிருக்க
யேந்திழைநீயிவ்விடத்தில் மக்கியிருக்க
பாகம்பெற்றபூமுலைமேல் பட்சமிருக்க
பவானியேசிங்கீஸ்பரன்மேல் நீயும்உருக
ஆண்டியைநீநம்பவேண்டாம் அந்தரியாளே
வேண்டியழைத்தாலுமிங்குவரப் போறதில்லையே
வண்டணிகுழலாளிட மாயமருந்து
கண்டவர்களால்முரியப் போறதில்லையே (சக்)

தாதி விருத்தம்.

ஆத்திரமாய்உன்வார்த்தைக் கேட்டுசென்று
 அவுதிமெத்தப்பட்டுவெகு அடியும்பட்டோம்
ஏத்தரியசிங்கீச நாதருக்கு
 பெத்தனைசொன்னாலும் வரக்கூடாதென்றார்
மூத்தவளுன்சக்களத்தி மோகமம்மா
 மோகத்தில்வெகுமோக மோகத்தாலே
பாத்திருந்தார்யென்னையுமே அவர்கண்ணாலே
 பண்ணாதகோலமெல்லாம் பண்ணினாளே.

வசனம்.

கேளும் பவானியே உன் வார்த்தையைக்கேட்டு நாங்கள் சென்று சிங்கிஸ்பரரிடம் நீ கொடுத்த நிருபத்தைக் கொடுத்த போது பூமுலையம்மன் மயக்கத்தினால் அவர் இவ்விடம் வர ஒண்ணுதென்றார் அதைக்கேட்டு நாங்கள் திரும்பிவருகிறபோது உன் சக்களத்தி யெங்களை மடக்கி அடித்து கொண்டையை அறுத்து பண்ணாத அலங்கோலங்க ளெல்லாம் செய்தனுப்பினாளம்மா தாயே.

பவானி தரு.

என்குணத்துக்கிணையில்லையென்றிருந்தேனே என் தோழிமாரே
யேர்ப்பட்டுக்கொண்டுயிருப்பாளென்றறியேனே தோழிமாரே
இவளாசையைப்போலேஎனக்கிருக்காதோஎந்தன் தோழிமாரே
என்னுமல்நடப்பதும்-இதுஞாயமோசொல்லும் தோழிமாரே
பூமுலைமயக்கத்தில்பூராரென்றிருந்தேனே யென் தோழிமாரே
பூந்தும்பூமுலையாளைபோட்டிசெய்துவைத்தாரே தோழிமாரே
பாமர்பூமுலைமேலே-பட்சம்பாதியம்மா தோழிமாரே
பாரினிவிப்படிபண்ணுவதுநலமோ தோழிமாரே.

பவானி விருத்தம்.

சுந்திரசிங்கேஸ்பரரும் யெனைமறந்து
தோகையிந்தபூமுலையாளை வைததிருக்க
தந்திரமாய்தாதியரீ யினியிருந்தால்
சக்களத்திஎன்னாளும் ஒட்டவைக்காள்
அந்தமுள்ளநாரதனே சபையில்என்னை
அரனைவிட்டுஅநுதியாய் அழைத்துவிட்டாய்
எந்தனைநீபரமனிடம் சேர்க்கவேண்டும்
இல்லாமல்உந்தனைநான் விடவொண்ணதே.

வசனம்.

கேளும் தாதிமார்களே சிங்கிஸ்பரர் என்னை மறந்து பூமுலை அம்மனிடத்தில் உல்லாசமாக யிருக்கின்றாரே இது சமையம் நான் போகாமலிருந்தால் நம்மையாரோவென்று கிட்டநாட வெட்டாமல் செய்வார்கள் கேளும் நாரதமகாமுனிவரே பரமா சிவத்தினுடைய சடாபாரத்தில் மறைந்திருந்த யென்னை இந்த சபையில் அழைப்பித்துவிட்டு வேடிக்கைப்பார்க்கிறீர்களல்லவா நீர் இந்தட்சணங் கொண்டுபோய் சிங்கிஸரிடம் விட்டாலச்சுது அப்படி விடாதபட்சத்தில் உமக்கு வினை நிந்தனைவந்து நேரும் நாம் சுவாமியிடம் போவோம் வாருமையா நாரதமகாமுனிவரே

நாரதர்-தரு.

அன்னேயே அந்த அம்பலவாண ரிடத்திலழைக்குறுய்என்னேயே
பொன்னும்பூமுலையாளும் என்னேக்கண்டாளேயாகில்
சு. பொங்கிஎன்மிதினில் சங்கையாய்எனேவைவாள்
கங்கையேஅங்கு நான்வருவேனே (அ)

பவானி-தரு.

முனிவனேசிவன்முடியிலிருந்தஎன்னே அடியிலழைத்துவிட்டமு
கனிந்துக்கனிந்துருகி கலங்கித்தவிக்கலாமோ [னிவனே
சு. காட்டிடுங்கர்த்தர் சீமாட்டியாள்பெருமையை
யாட்டுவேன்பூமுலை நாட்டத்தையரியுறேன் (மு)

நாரதர்-தரு.

வாருமே அந்தவள்ளலின்பூமுலை உல்லாசமாகியேவாருமே
வாரும்எந்தன்பின்னலே மேருவுக்குமேற்காலே
சு. வங்கணமென்சிறுரு மலைபாளமிருப்பது
சிங்கிசர்மங்கையும் தங்கியங்கிருப்பாள் (வா)

பவானி-தரு.

பாருமே அந்த அரனிடபூமுலை அருகிலிருந்தால்பாருமே
நாரும்பூவும்போலவே சேர்ந்துயிருந்தவர்களே
சு. நாதரையணுகாமல் வேதனேசெய்குறாள்
பாதகிநான்சொன்னல் யேதேதுசெய்வாளோ (பா)

நாரதர்-விருத்தம்.

பகிரதியேமலையாளம் வந்தோமிப்போ
பார்த்தாயாபூமுலையின் யிருப்பிடத்தை
செகதிசர்அரண்மனையில் இருப்பாரம்மா
செல்லுவீர்நான்வரவுங் கூடாதிப்போ
பகையாகும்பூமுலையாள் என்னேக்கண்டால்
பதஷ்ட்டமுடன்வைதிடுவாள் பங்கம்போகும்
நகரத்தில்வந்தேனென்று உறைத்திடாதே
நான்போறேன் நாதரிடம்சொல்லுவயே.

வசனம்.

கேளும் பவானியே இப்போது நாமிருவரும் மலையாளதே சம் வந்தபடியால் அதோயிருக்கின்றது பார்த்தியா பூமுலையம் மன் இருப்பிடமாகிய மாளிகை நீ அவ்விடம்சென்றால் சிங்கிச ரும் பூமுலையம்மனும் மகா உல்லாசமாக இருப்பார்கள் நீ அவ ரிடம்செல்லும் நான் போய்வருகிறேனம்மா தாயே.

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக நாரதமுனிவர் பவானியம்மனுக்கு சிங்கிசர் இருக்குமிடத்தைக் காண்பித்து அவர் இருப்பிடம்சேர அப்போது பவானியம்மன் சிங்கிசரைபார்த்து சொல்வது.

பவானி-கவி.

பொருப்பின்மீதினில் வரும்மயூரமும்
புயலிரங்கிடிலுள் அகமகிழ்ந்திடும்
அருக்கன்லட்சம் யோசனை அவுனியி
லரியநிரைகமலனே யகமும்
இருக்கும்ரூட்டியோசனை யில்நீலமும்
இருந்துவந்திடல்மிலகு மென்தனமே
உருக்கமாகியபிராண வல்லபரே
உன்பாதபங்கயம நமஸ்துநமஸ்த்து.

வசனம்.

பொருப்பென்னப்பட்ட பர்வதத்திலே வாசமாகயிருக்கப்பட்ட மயூரமாகிய மயிலுக்கும் புயலென்னப்பட்ட மேகஞ்சூழ்ந்தால் எத்தனை சினேகிதமாகவும லட்சம் யோசனையிலிருககப்பட்ட சூரியனுக்கும் தடாகத்திலிருக்கப்பட்ட புஷ்பத்துக்கும் எவ்வளவு சினேகிதமோ அவ்வளவு சினேகிதமாகவும் இரண்டு யோசனைதூரத்தில் இருக்கப்பட்ட நீலோற்பல புட்பத்திற்கும் எவ்வளவு சினேகிதமோ அவ்வளவு பிராண சினேகிதமுள்ள பிராணரட்சகா தங்கள் பாதங்களுக்கு நமஸ்த்தே நமஸ்த்து.

சிங்கிசர் சீசபத்தியம்.

அர்தமிகுங்குழலாளே அரும்புள்ளநகையாளே
அஷ்ட்டபாக்கியம் நமஸ்த்து
அம்புசாட்சிசந்திர மண்டலமதனிலே
சகலசுபசந்தோஷ சாம்பிராச்சியநமஸ்த்து
சாசவதனியிந்திர கோபத்திலுமிலகுமிதமுடையாளே
இஷ்ட்டபாக்கியம் நமஸ்த்து
எனக்குநீவந்தனம் செயுங்கமலகரத்தாளே
வகையாயெந்நாளும் வாழ்பவானி
எந்நாளும்பூமுலையின் சொல்லக்கேட்டு
எப்போதுநம்முடன்கூடி யிரும்பவானி.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே பவானியே நீ எந்நாளும் சுகமாகயிருப்பாய் நீ என்ன எப்போதும் பூமுலையாள் சொற்படி கேட்டுக்கொ

ண்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் இரும் பெண்ணே பவானியென்று சிங்கீஸ்பரர் பவானிக்குச் சொன்னபோது அருகாமையில் இருந்த உமையபார்வதி பவானியைப்பார்த்து சொல்வது.

ஈஸ்பரி தரு.

பரமர்முடியில்நீயும் பவனித்திருப்போமென்று
பட்சம்வைத்துஓதுறாய் ஜானவிசவுத்தி

பவானி தரு.

உறம்பெற்றசத்திபிடம் ஒன்றும்நான்பேசவில்லை
ஒத்தில்வந்துரைக்காதே சத்தே எந்தன்முன் அத்தே

ஈஸ்பரி தரு.

உலகத்திலுற்பத்தி உறவுமும்எண்ணுது
உன்னாலாவதென்னடி ஜானவி சவுத்தி

பவானி தரு.

சுக்லநிகர்சுரோணிதங் கலந்தால்கருவாச்சே
கருத்தில்நினைத்துபார் சத்தே எந்தன் அத்தே

ஈஸ்பரி தரு.

திருமாலின்பாதத்தில் சிசுவாகிவந்தவட்கு
தெரிந்ததந்தைதாயேது சானவி அடிசவுத்தி

பவானி-தரு.

அறிவார்கள்உலகத்தில் ஆதிசத்திக்குத்தந்தை
யாவரறிந்திருப்பார் சத்தே யெந்தன்அத்தே

ஈஸ்பரி தரு.

நாலுசபையிலென்னை நடுவிலேகுந்தவைத்து
நாதன்கட்டினாரடி-தாவி குடிகேளி

பவானி-தரு.

சூலாயுதர்க்குமுந்தி சுரூபியாய்நின்றபோது
சூழ்ந்துக்கட்டினாடி தாவி சிமாவி

ஈஸ்பரி-தரு.

விமலன்பாதாரவிந்த கமலத்தைசாயமாக
விட்டுவிடடிசும்மா ஜானவி சவுத்தி

பவானி-தரு.

விட்டிடுவேனோதாவி வேந்தர்தரிக்காமுன்னம்
வேறுவிதமுண்டோடி சத்தே எந்தனத்தே

ஈஸ்பரி-தரு.

சீதரன்உன்தகப்பன் போதனைசெய்தாரடி
சிவன்கரத்தைவிட்டிடடி சானவி சவுத்தி

பவானி தரு.

காதகமாகநீயும் கர்த்தரிடத்திலோதி
காணுதலைழத்துவந்தாய் சத்தே எந்தன்

ஈஸ்பரி-தரு.

விணுக்குமாலையிட்டு பவானிஉன்னிடம்விட்டு
விபரமில்லாதிருந்தேன் சானவி அடிசவுத்தி

பவானி-தரு.

வாரணிசெஞ்சடைமீதில் காணுதிருமென்பதைஉற்று
பாரும்மனதில் சத்தே எந்தன்அத்தே

ஈஸ்பரி தரு.

நாடிசிவனிடத்தில் கூடிக்குலாவும்போது
நானறிந்தால்சொல்லேன் சானவி என்சவுத்தி

பவானி-தரு.

மோடிவைத்துக்கம்பையில் நாடித்தபம்செய்கையில்
ஓடியிடமேதென்நீர் சத்தே எந்தன்அத்தே

ஈஸ்பரி கந்தார்த்தம்.

சரிசரியாகப்பேசிசண்டையுங் கொடுக்கவாராள்
அறிவீரோதாதிமாரே அவளிடசேதியெல்லாம்
பரமனார்முடியிலேகி பதுங்கினசக்காளத்தி
உறவுகொண்டாட வந்தாள்.

தரு.

ஒட்டவைப்பேனோ இவளோநானும் சட்டைசெய்வேனோ
கட்டும்வித்தைகள்பேசி காட்டவந்தாளேயேசி
முட்டமுடியதாசி மினுக்கவந்தையோவீசி (ஒட்)

ஈஸ்பரி வசனம்.

கேளும் தாதிமார்களே இவளென்ன சரிசரியாக என்னுட னேபேசி சண்டைக்குவந்தா ளல்லவா இவள் இத்தனைநாளாய் என்னை அறியாமல் லோகநாயகர் சடாபாரத்திலிருந்து என்னை ஒட்டவொட்டாமல் கலைத்தவளல்லவா இப்போது எனக்குதெரிந்துவிட்டதென்று சலிவைப் பேசி உரவாடவந்தாளல்லவா அப்

படி வந்தபோதிலும் இவளை ஒட்டவைப்பேனே; வந்த வழியைப் பார்த்துக்கொண்டு ஓடிப்போகச்சொல்லுங்கள் தாதிமார்களே.

பவானி - அகவல்.

அம்மம்மாநீங்கள் அனைவருங்கேளுங்கள்
அம்மம்மா இவ்வார்த்தைக்கு அனைவரும்சாட்சி
கேளுங்கோளெல்லாம் இக்சேழ்வியைச்சும்மா
எந்நாளுமிப்படியென் னுயகர்க்குறைத்து
சனுவானவார்த்தையால் சதிகளுண்டாக்கி
என்வார்த்தைவசனங்கள் யேறஒட்டாமல்
ஒக்கவேயென்னையும் கூட ஒட்டாமல்
நல்லசொக்குமாயப்பொடி தூவினாளம்மா
வண்மையாயிவளுந்தன் வார்த்தைக்குவந்தால்
நண்ணுயிருந்ததம்மா நளினபூமுலையாள்
காமியேநீமெத்த கனசாலியோதும்
சுவாமியேயெழுந்திரும் சரசமாய்யேருவோம்.

வசனம்.

கேளுங்கோள் தாதிமார்களே இந்த வார்த்தைக்கு அனைவரும் சாட்சி எந்நாளும் என்னுயகருக்கு ஆகாத வார்த்தைகளைப் பேசி என்னைக்கூட ஒட்டாமல் செய்திருக்கிறுள் இப்போது சொக்குப்பொடி தூவி லோகநாயகரைக்கலைத்து அழைத்துவந்தாள் அப்படியிருக்க, இவள் இனிமேல் என் வார்த்தைக்குவந்தால் மரியாதை குறைவாகும் நீ அந்த மட்டிலேதானே யிரும் கேளும் சுவாமி லோகநாயகரே நாம கைலாயம்நாடி நடப்போம் வாருமையா சுவாமி.

ஈஸ்பரி தரு.

என்னடி பகீரதிநீ மிஞ்சுறுய்

பவானி தரு.

யேதடிமிரட்டுறுய் பூமுலையே

ஈஸ்பரி தரு.

நல்லதாகட்டும் என்முன்னில்லாதடி நில்லாதடி

பவானி தரு.

அடிநல்லதானல் கொண்டுகெட்டடி கொண்டுகெட்டடி

ஈஸ்பரி தரு.

நீயெதுத்துப்பேசவானுயென்னடி யென்முன்என்னடி

பவானி தரு.

அதட்டி அடிக்கவாருய் யென்னடி அடியென்னடி

ஈஸ்வரி தரு.

நீகையைநீட்டிப் பேசலாமோ பேசலாமோ

பவானி தரு.

நீ கையைநீட்டிவாராய்என்னடி வாராய் என்னடி

ஈஸ்பரி தரு.

இவள் சரிக்கிச்சரியாப் பேசலாச்சுதே பேசலாச்சுதே

பவானி தரு.

எங்கள்சுவாமிசலிவை யுனக்காச்சுதே உனக்காச்சுதே

ஈஸ்பரி தரு.

இந்தவீட்டுச லிவையுனக் காச்சுதே உனக்காச்சுதே

பவானி தரு.

இந்தஜங்கசலிவையுனக் காச்சுதே உனக்காச்சுதே

ஈஸ்பரி தரு.

உன்வாயின்மேல்அடித்துக்கிழிப்பண்டி இப்போகிழிப்பண்டி.

பவானி-தரு.

உன்வாய்பல்லுதிர அடிப்பேனடி அடிப்பேண்டி.

ஈஸ்வரி-தரு.

எந்தன்பஞ்சணைமேல தூங்கலாச்சுதே தூங்கலாச்சுதே

பவானி-தரு.

என்படுக்கைவீடு நுழையலாச்சுதே நுழையலாச்சுதே

சிங்கீசர் கவி.

காத்திருந்தான்கரியமாலும் நாரதன்தான்
கலகங்கள்செய்திடவும் மனதிலெண்ணி
ஆத்திரமாய்சண்டைசேய்ய வேண்டாம்நீங்கள்
அரன்நடுவில்நானிருக்க ஞாயமுண்டோ.
பார்த்திருந்தாள்பூமலையாள் உனைபிழுக்க
பவானியேசரிசரிக்கிப் பேசலாமோ
சொந்தமுள்ளதேவர்களும் ஒடினுர்கள்
என்தொல்லையதை தீர்ப்பவர்களறிகிலேனே.

வசனம்.

கேளுல் இவ்வுலகங்களுக்குஅரசியாகிய பெண்கள் நாயகமே நம்மூவரையும் கலகம் செய்யும்படிக்கு மகாவிஷ்ணுவும் நாரத

ரும் ஏற்பட்டார்கள் அதை யறியாமல் நீங்களிருவரும் நான் இருக்கிறேனென்று எண்ணிப்பாராமல் சண்டையை விடாமல் தொடுவழக்கிடுகிறீர்கள் வந்திருந்த தேவர்களும் இதற்குப் பதில் சொல்லாமல் ஓடிப்போய் விட்டார்கள். இந்த கொடுமையைத் தீர்ப்பவர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாருமில்லையே உங்கள்சண்டையை நிருத்துங்கோள் பெண்கள் சிகாமணிகளே.

பொதுவசனம்.

இப்படியாக பரமசிவம் வருத்கப்பட்டுக்கொண் டிருக்கும் போது முன்னால் தபம் செய்துக்கொண்டிருந்த கலைக்கோட்டு மகாரிஷியானவர் வருகிறவிதங்காண்க.

கலைக்கோட்டுரிஷி-கவி.

பகவானுந்தியங்கிக்கொண்டு பதரியையிருக்கும்போது
உகாந்தகாலங்களாக உருமையாய்சபங்கள்செய்யும்
கனகயோதகத்திருந்த கலைக்கோட்டுரிஷியறிந்து
நிகரிலாசிவன்முன்பாக நேயனும்வருகின்றாரே.

கலைக்கோட்டுரிஷி-தரு.

கற்றோர்சித்தர்க்கதிபன் மெத்தஉல்லாசமாக
கலைக்கோட்டுரிஷியும் வந்தார் வேடிக்கையாக(கலைக்கோ)

அத்திமுகவன்பாதம் பெற்றுதவம்புரிந்த
பத்தியுடன்சிவங்கள் வெற்றியுடனறிந்து(கற்)

பாதக்குறடணிந்து பாம்பணிந்தோனைப்பணிந்து
வேதமறிந்துசிவ நாதன் தனைப்பணிந்து
ஓதிமௌனத்துடன் நாதன்பரமனைக்காண(கற்)

பரமன்செஞ்சடாதரி பவானிபூமுலைமீரி
ஞானமுனிவன்செய்தான் வேணக்கலகமதை
க்ானதேவர்களெல்லாம் ஞானமதிருந்திட (கற்)

கண்டோர்தொழுதுகளிக்க கழுத்தில்மாலையுந்துன்ன
அண்டர்நாயகருக்கு விண்டுமென துநோக
கண்டிகலகந்தீர்த்து அண்டிஆதரித்திட (கற்)

கலைக்கோட்டுரிஷி தேவாரம்.

திரிபுறத்தரனேசெஞ்சடாதானே செங்கதிர்தரித்திடுஞ்சோதி
அரியயன்காணவம்பலவாணஅருள் தருமனைவர்க்குமுதலே
காருண்ணியமேதவாகங்கையின்சமேதா கர்த்தனேநித்தியாநந்தா
பார்வதிபாகாபயமருத்தாளாய் பதவிதந்தளித்திடும்தேவா.

வசனம்.

ஸ்ரீகைலாசவாசா அகண்டா திரிநேத்திரா மான்மழுதரித்தவா பார்வதி சமேதா ரிஷபவாகனரூடா அடியேன் உமது பாத பங்கயம் நமஸ்த்தே நமஸ்த்து.

சிங்கீசர்-கவி.

சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்சிய
சதகோடிசிரஞ்சீவி ஆசிர்வாழி
மேலானகலைக்கோட்டு ஞாலமாமுனிவனே
மெஞ்ஞான ஆனந்த முனியேவாழி
மாவின்மகள்கங்கையும் சாலபூமாலையும்
மல்லுசெய்விதமதை யறிகிலேனே
வேலானசத்தியை விலக்குவாரில்லையே
வேதமுனியிதையறிந்து உரைசெய்வாயே.

வசனம்.

வாழிவாழி யெழுந்திரும் கலைக்கோட்டு மகாரிஷியே நீயென்ன உகாந்தகாலமாக என்னைக்காணும்படி தபம்செய்தபடியால் உமக்கு சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய மென்னும் நாலாம் பதவி தந்தேன் சிரஞ்சீவியாக யிருக்கக்கடவது இப்பவும் பூமலையாளும் பவானியும் விரோதமாக சண்டையிடுகிறார்கள். இதை விலகக்கும்படியானவர் ஒருவரும் இல்லை இதையறிந்து பூமலையாளுக்கு இதக்கமான வார்த்தையைவசனித்து பவானியைச் சடாபாரத்தி லிருக்கும்படி செய்யவேண்டும் கலைக்கோட்டு மகா முனிவரே.

ரிஷி.-ஆனால் அப்படியே தெரிந்துக்கொண்டு வருகிறேன் சுவாமி.

கலைக்கோட்டுரிஷி-வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே பரமேஸ்பரி சிங்கீஸ்பரர் தங்கள் பேரில் வருத்தபமடுகிறார் உமக்குப் பவானிபம்மனுக்கும் விகடக்குரோதம் நேரிட்டவிதமென்ன நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாதுசெய்தால் உலகத்தோர் வசையான சொல் சொல்லும்படி நேருமே ஆகையால் நடந்த விர்த்தாந்தங்களை சொல்லுமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி-தரு.

உரைத்திடுவேனிந்த சேதிகளை முனியே சேதிகளை
உத்தமர்அவர்செய்த சூதுகளை

கலைக்கோட்டுரிஷி-தரு.

திருத்தமாகமனதில் வருத்தமென்ன தாயே
செகதீசர்செய்த நஷ்டமென்ன

ஈஸ்பரி-தரு.

சந்திரசடாதரர் முடிமீதில் முனியே முடிமீதில்
தங்கும்படியேபெண் இருக்கலாமோ

கலேக்கோட்டுரிஷி-தரு.

கங்குல்இருள்நீக்கும் கதிரோனுக்காய் தாயே கதிரோனுக்
கங்கைதன்னையேவைத்தார் சிங்கீசர் [காய்

ஈஸ்பரி தரு.

சுந்திரர்க்குகதிரோன் சுடர்விளக்கோ முனியே சுடர்விளக்
தோகைதன்னைவைக்க நீதியுண்டோ [கோ

கலேக்கோட்டுரிஷி-தரு.

அந்தரியேமுந்தி ஆதியிலே தாயே ஆதியிலே
அரன்தனக்குகதி ரோனைத்தந்தாய்

ஈஸ்பரி தரு.

தந்தேனென்றுசாட்சி சொல்லி முனியே சாட்சிசொல்லி
சங்கரரும்உன்னை அனுப்பினரோ

கலேக்கோட்டுரிஷி- தரு.

சங்கரியேகதிரோன் தணலவிக்க கதிரோன் தணலவிக்க
தந்திரியைவைத்துமறைந் தாயேநீதான்

ஈஸ்பரி-கவி.

கங்கையும்கதிரோன்தன்னை கர்த்தருக்களித்தேனென்று
சங்கரர்கேழ்வியாலே சாட்சியும்சொல்லவந்தாய்
பங்கயன்பிர்ம்மதேவன் பரமருமுரைத்தபோதும்
கங்கையைநாதருக்குநான் ஒட்டவைத்திடேனே.

வசனம்.

கேளும் கலேக்கோட்டு மகாமுனிவரே கதிரோனையும் கங்கையையும் சிங்கீசருக்கு நான் அளித்தேனென்று சாட்சி சொல்ல வந்தாயல்லவா இன்னம் யார்வந்து யெனக்கு சொன்னபோதிலும் இனிமேல் பவானியை பரமசிவத்தினுடைய சடாபாரத்தில் வைத்திருக்கும்படி ஒப்புவேனோ ஒன்றும் நடவாது நீர் வந்தவழியே பார்த்துக்கொண்டு நடவும் முனிவரே.

ரிஷி.-ஆனல் அப்படியே போய்வருகிறேனம்மா தாயே.

பொது வசனம்.

இப்படியாக் பூமுலேயம்மன் சொன்னபோது கலேக்கோட்டு ரிஷியானவர் பவானியம்மனிடம் வந்து சொல்வது.

கலைக்கோட்டுரிஷி-தரு.

என்னவிதிக்குவந்தாயோ பகிரதியே ஏதுவிதிக்குவந்தாயோ
நிர்ணயமாகயீசரை நிந்திப்பதுஞ்சரியோ
நீவிபூமுலையாள் கேலியுஞ்செய்கிறாள்
ஆலஸ்யம்செய்யாமல் அம்மணிநடவும் (எ)

பவானி-தரு.

நடவும்நடவுமென்கிறாய்மகாமுனியே காதநாரநான்விடுவேனோ
விடையேருமீசரை விட்டுவந்தேனேயானால்
வீரியாளெண்ணமும் சாரியாய் முடியுமே
பாரிலிருப்யவர்கள் கூரியேநகைப்பார் (நட)

கலைக்சோட்டுரிஷி-தரு.

நகைப்பெல்லாம்கெலிப்பாகுமே என்பின்னால்வாரும்
சுகப்படுவாயே நீயுமே
அகப்படுவாளீஸ்பரி ஆறுதினத்திற்குள்ளே
அருந்தணலாகிய அரனுமேவிழுவார்
இருந்திடாதிவ்விடம் யேகியேவாரும் (ந)

பவானி தரு.

வருவேன்உன்வார்த்தைக்கிசைந்து மகாமுனியே
வல்லவரையுங் கசந்து
இருங்கோள்சந்தோஷமென்று யீசர்முன்பாக்கின்று
இரையவர்க்கன்பனே உரைசெய்துவருவேனே
மறையறிந்துரைவனே அறிதிதுஞாயமோ (வரு)

பவானி வசனம்.

கேளுங் கலைக்கோட்டு மகாமுனிவரே பரமசிவத்துக்கு தெரிவித்து வருகிறேன் சற்றுநேரம்பொரும் முனிவரே.

ரிஷி வசனம்.

அப்படியே தெரிவித்துவாரும் கங்காபவானியே.

பவானி சிசபத்தியம்.

கர்த்தனேகைலாசா உத்தமசீலனே
கலைக்கோட்டுமுனி ஆசிரமம்சென்றுவாறேன்
சத்தியும்நீருமே சரசசல்லாபமாய்
சந்தோஷகரமாக வாழ்ந்திருப்பீர்
பத்தருத்திடவென்று சித்தத்திலெண்ணுமீர்
பாவையும்நீரும்மன மகிழ்ந்திருப்பீர்

உத்தமசீலரே ஒளிசிகர்லோலனே
உமைடவளும்நீருமா ஓங்கிவாழ்வீர்
எத்தனே நாளாகக் காத்திருந்தீர்
இப்பவும்கலேக்கோட்டுரிஷி ஆசிர்மம்போரேன்
பெற்றதாய்தந்தையரும் புருஷனில்லே
பேதையான்போய்வாரேன் வாழ்குவீரே.

பவானி வசனம்.

கேளுமையா சுவாமி லோகநாயகா தாங்களும் பூமுலேயம் மனும் என்னே இந்த கெதியில் விடவேண்டுமென்று எத்தனே நாளாக காத்திருந்தீர் எனக்கு தாய் தந்தையர் ஆதரவுமில்லே தங்களாதரவுமில்லே இப்பவும் நான் கலேக்கோட்டு ரிஷியினுடைய ஆசிர்மத்துக்குப்போல் வருகிறேன் பிராணநாயகா.

சிங்கிசர் கவி.

மதிமுகவதனியானமங்கை என்கங்கையாளே
விதியதுவந்தபோது விலக்கவும்ஆராலாகும்
சதிசெயுமீஸ்பரிக்கு தானசொல்லநீதியுண்டோ
நதிரிஷி ஆசிர்மத்தில் தயங்காமல்நடந்திடாயே.

வசனம்.

கேளும் எனது உயிருக்கு உயிராயிரானின்ற பவானியே விதியும் பெரிதல்ல மதியும் பெரிதல்ல இதை விளக்கும்படி என் னலாகும் இப்போது நான் என்ன சொன்னபோதிலும் பூமுலே யாளுக்கு மனமிறக்கமில்லே ஆகையால் நீ கலேக்கோட்டு ரிஷியி னுடைய ஆசிர்மத்திற்குப் போய்வாரும் நான் முன்னிருந்தது போலவே என் சடாபாரத்தில் இருக்கும்படியாகச் செய்கிறேன் நீ போய்வாரும் பவானியே.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக பவானியம்மன் பரமசிவனிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு கலேக்கோட்டு ரிஷியினுடைய ஆசிர்மத்தில் வந்திருக்கும்போது பரமசிவமானவர் யீஸ்பரியைப் பார்த்து சொல்வதுகாண்க.

சிங்கிசர் தரு.

இந்தப்படிசெய்யலாகுமோ அந்தரியாளும்
யேங்கியே நடக்கலாகுமோ
சுந்திரஅமுர்தவஞ்சி சொல்லுறேன்உந்தனக்கெஞ்சி
சிந்தையும்மகிழக்கொஞ்சி தோகைவரக்காண்பார்மிஞ்சி (இ)

ஈஸ்பரி தரு.

வந்துயென்னை நிந்தைசெய்குறீர் சர்வேஸ்பரரே
அந்தரிமேல் ஆசைவைக்குறீர்
சந்திரசடாதரரே சொந்தமில்லையென்றுரைந்து
சிந்தைமகிழ்செஞ்சடைமேல் பந்துபோலெடுத்துவைத்தீர்()

சிங்கிசர் தரு.

இன்னமுந்தடவுயில்லையா எந்தன் மீதினில்
எரிதணலாகுதே தொல்லையே
பன்னும்பவானியானவள் என்னைவிட்டுப்போனபோது
கன்னலேதணலாகுதே உன்னுடன்உரைத்தேன்மானே(இ)

ஈஸ்பரி தரு.

சொன்னசொல்மறந்திடுவேனே சுந்தரேசாநீரும்
என்னுடன் சொல்லுவதேனோ
கன்னியைக்கலந்திருந்தால் உன்னிடதணலாகுமோ
இன்னமேனிங்கிருக்கிறீரேகுவீர் அவளண்டைக்கு (சொ)

சிங்கிசர் கவி.

ஆழியின்சுவாலையாலே அருந்தணலாகுதிப்போ
ஏழைபோல்உன்னைக்கெஞ்சயிதக்கமுமில்லைமானே
சூழ்ந்திடும்கெங்கைபோக சோருதேதிரேகமெல்லாம்
மொழிவதைதடுத்தாய்மானே மூர்ச்சையுயாகினேனே.

வசனம்.

கேளும்பெண்ணே உமையபார்வதா, கங்கையானவள் என்னைவிட்டுப் போனபோது ஆழியின் தணலானது மேலிட்டு திரேகமானது தாங்கவில்லை நான் இதக்கமானவார்த்தைகள் சொன்னபோதிலும் தடுக்கிறாய் எனக்கு தன்னைமீறி மெய்மறந்துபோகிறதே என்னசெய்வேன் பெண்ணே உமயபார்வதா.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக பரமசிவமானவர் பூமூலையம்மனிடம் சொன்னமாத்திரத்தில் அம்மன் அதைக்கேளாமல்தடுக்க பரமசிவத்துக்கு ஆழியின்தணலானது மேலிட்டு தன்னைமறந்து மூர்ச்சையாகி இருக்கும்போது பூமூலையம்மன் சுவாமியின் அருகினில்வந்து எழுப்புகிறவிதங் காண்க.

ஈஸ்பரி-தரு.

சோபமோமனஸ்த்தாபமோ-சிவன் சொக்குவித்தையோஅறிகி
[லேன்
காபகமேதுகெங்கைமீதினில் கர்த்தன்நினைவதையறிகிலேன்

தாதியேசிவசர்வேஸ்பரரும் தங்கினதோராயாசமோ
சப்த்தரிஷிகளின்பத்தினிகளை தபங்குலைத்தசோபமோ
அஞ்சலாக்ஷிஓர்வண்ணான் மகள் தனை அருகில்வைத்தஆயாசமோ
ஆலகாலவிஷத்தையுண்டதால் ஆதிசேஷன்மேல்கோபமோ
மீறிதிரிபுராட்சதர்களை கூறிஎதிர்த்ததோர்தாபமோ
வீரபத்திரன்தக்கனுக்காக விட்டதோராயாசமோ

ஈஸ்பரி கவி.

தாதியேஅம்புசாட்சி சங்கரர்மூர்ச்சையானார்
காதகசக்காளத்தி கங்கையின்சாபந்தானோ
சீதரன்செய்தசூதாஞ் செய்கையும்அறிகிலேனே
ஆதமில்லாபாவியாகினே னென்னசெய்வேன்.

வசனம்.

அரகரா சிவசிவா காளகண்டதிரிநேத்திரா எனது பிரா ணேசனுக்கு என் சக்காளத்தியான பவானியானவள் இட்ட சாபமோ சீதரன் செய்த சூதோ பரமசிவன் மூர்ச்சையடைந்தார் இனிமேல் யாரிடத்திலே இந்த சேதியை தெரிவிக்கலாம் தோழி மார்களோ.

தாதி-தரு-ஜம்பை.

அண்டரண்டபிர்ம்மாண்டம் அனைத்துஒன்றாயிடிந்தபோதும்
அன்பருக்குதுன்பம்அணிகிடுமோ அந்தரியேயிது ஆயாசம்

ஈஸ்பரி தரு.

ஆயாசமானவர்க்கு அடங்கிடுமோசுவாசங்களும்
நேயருக்குதிரேகமெல்லாம் நீரதுபோலாகிடுதே

தாதி தரு.

கதிரவன்உஷ்ணத்தினால் களைத்தாரம்மாகாளகண்டர்
பதரவேண்டாமீஸபரியே பிஞ்சகனும்எழுந்திருப்பார்

ஈஸ்பரி தரு.

மதிபெருகும்கங்கைசெய்த மாயமம்மாஅஞ்சலாட்சி
சதிகாரிசெய்தசூதோ சங்கரரும்மூர்ச்சையானார்

தாதி கவி.

கங்கையைஅழைத்துவந்து கர்த்தர்செஞ்சடையில்வைத்தால்
சங்கரரெழுந்திருப்பார் தணிந்திடும்சுவாஸையம்மா
தங்கியேயிருந்தோமானால் சர்வேசர்பிழைக்கமாட்டார்
பொங்கியகோபநீங்கி பொருந்துநீ அழைத்திடாயே.

வசனம்:

கேளுமம்மா செகதீஸ்பரி இனிமேல் நாம் சும்மாயிருந்தால் சர்வேஸ்பரன் பிழைக்கமாட்டார் உன்னுடைய கோபத்தை தணித்து பவானியிடம்சென்று அழைத்துக்கொண்டுவந்து சர்வேஸ்பரருடைய சடாபாரத்தில் வைததால் மூர்ச்சைமதெளிந்து எழுந்திருப்பார் நாங்கள் இவ்விடத்தில் பதனமாக சுவாமியைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம் போய்வாருமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி தரு.

போய்வாறேன் அஞ்சலா க்ஷிநீங்கள்போற்றி
சிவனைக்காத்திருப்பீர
காயாம்புவண்ணன் மகள் தன்னைக்கண்டு
கங்கைதனைக்கொண்டுவாரேனிப்போ

அண்டபகிரண்டங்களும்-நான்
அரிதாகியதபம்செய்திருந்தேன்
தொண்டருக்குதொண்டரான-சிவன்
சோதித்துஇடபாகந்தந்தாரே

கலைமுனி ஆசிர்மத்தில்-அந்த
கங்கையாள்சென்றுதங்கியிருப்பாள்
நிலையறிந்தேயழைத்து-வருகிறேன்
நேசர்விஸ்வாசரைக்காத்திருப்பீர்

பகிரதியாள்தனக்குநாளும்
பழிக்காரியாகியேநினறேனையோ
நிகரில்லாதேசுவாளோ-அந்த
நீலிபழிதன்னைப்போடுவாளே (போய்)

பொது கவி.

கலைக்கோட்டுமகாரிஷியின் ஆசிர்மத்தில்
கமலாட்சிதேடியங்கு வந்தபோது
நிலையுடனே தபம்புரிந்து வரங்கள்பெற்ற
நேயமுனிகண்டுமனங் களித்தெழுந்து
கலைமதியுங்கங்கையற்கு நற்காலமென்றும்
கருதியவர்தாநினைந்து ஓடிவந்து
நலமுடனேஉமையவளை நமஸ்கரித்து
நாயமுடன்கியானமதை வோதுவானே.

வசனம்.

இவ்விதமாக பரமசிவன் மூர்ச்சையாகி யிருக்கும்போது உமையபார்வதி தனது தாதிகளை காவல்வைத்து கலைக்கோட்டு

மகாரிஷியின் ஆசிர்மந் தேடிவருகும்போது ! கலைக்கோட்டு ரிஷி யறிந்து யெதிர்ச்சென் றழைத்து பரமேஸ்பரியைப் பார்த்துச் சொல்வது.

கலைக்கோட்டுரிஷி-தரு.

அன்னைவந்தனம் யென்னிருப்பிடம்நாடி எனைத்தேடி
அரனைவிட்டுவேந்ததேது ஒய்யாரி எனைக்சோரி

ஈஸ்பரி-தரு.

கன்னலன் லக்ஷணத்தால் களைத்தார் யீசர்இளைத்தார்
கலைக்கோட்டுமுனிவனே களைதெளிந்திடப்பாரும்வழிகூறும்

கலைக்கோட்டுரிஷி-தரு.

உலகிலோர்சிவன்கிலைகள் தப்பினுலம்மா இதுசும்மா
அதில்ஒடுங்கும்பலபலசீவராசிகள் ஒழியும் உலகமழியும்

ஈஸ்பரி-தரு.

மேருவாழ்பவர்மீதில் சுவாசங்களில்லை வரவில்லை
மேனியன்மகள்பவானியுடனே நீர்வாரும் வந்துபாரும்

கலைக்கோட்டுரிஷி-கவி.

பவானியை அழைத்துவந்து பாருமென் றுரைத்ததாயே
கவனித்து அழைத்தேனுகில் கங்கையும்வருகுமோதான்
ஒவ்விநீ அழைத்துவந்தால் உலகெலாம்களிப்பதாகும்
சிவ்வென் று ஆசிர்மத்தில் சீக்கிரம்செலலுவாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா செகதீஸ்பரி பவானியை அழைத்துவாருமென்று சொல்லவந்தாயே நான் அழைத்து வருகிறது சரியல்ல நீர் சென்று பவானியை அழைத்துவந்தால் இவ்வுலகமெங்கும புகழுயாகும் போய்வாருமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி-தரு.

தமையன்மகள்தன்மனையைத்தேடி சங்கரிநடந்தாள்
சர்வேஸ்பரர்இடரைத்தீர்க்க தங்காமல்நடந்தாள்
இமையோர்முனிவர்கள்வாசம்செய்திடும் இடமதைக்கடந்து
யேகிபனைகசாலைவாசலில் யீஸ்பரியும்நின்றாள்
அண்ணன்மகளாரே-உந்தன் அத்தையும்வந்தேன்
அரனுந்தணலாயெரியுந்தோன்றி அடைந்தார்மூர்ச்சையாய்
கண்ணன்செஞ்சடைமீதிலிருந்தால் கானல்தணிந்திடுமே
கடவுள்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்தால் 'கலியாணம்நடந்திடும் (த)

பொது வசனம்.

இப்படி யீஸ்பரியானவள் கலைக்கோட்டு மகாரிஷி சொன்ன மாத்திரத்தில் பவானியம்மன் அரண்மனைக்குவந்து சற்றுநேரம் வாசற்படியருகில்நின்று உமையபார்வதி சிலவார்த்தைகளை வசனிக்கும்போது பவானியம்மன் யீஸ்பரி இவ்விடம்வந்த காரணமென்னவென்று சொல்லுவது.

பவானி கவி.

அத்தையேவாரும்வாரும்உன்அடியிணைபோற்றிசெய்தேன்
சுத்திரான்பணிந்தேனென்று சூழ்ந்துநீவீற்றிராதே
உத்தமரிஷிஆசிர்மம் உன்னதேயென்னதல்ல
பித்தனுமுனக்குசொந்தம் பேசாமல்நடந்திடாயே.

வசனம்.

சரணம் அத்தையாரே உன் பாதாரவிந்தங்களுக்கு அனேக வந்தனம் நீ யென் அரண்மனைநாடி வந்தபடியால மரியாதை குறைவாகாமல் பணிந்தேன் இப்பவும் எனக்கும் உனக்கும் இந்த வீடு சொந்தமல்ல வித்தகனாகிய பரமசிவம் உனக்கு சொந்தம் எனக்கு சொந்தமில்லை இந்நேரம் கலைக்கோட்டு ரிஷியறிந்தால் அவர்களுக்குள்ளாக கூடிக்கொண்டார்களென்று பேதகமாக எண்ணுவார் நீ உன் ஸ்தாஸ்த்தானம போய்வாரும் பூமுலையே.

ஈஸ்பரி தரு.

அய்யய்யோயிது — ஆனாற்செய்சகுமோதா-என்
ஆணுவமெல்லாம் — அடங்கியிருககலாச்சே
சு. அங்கம்பதருதே — கெங்கைசெய்ததால்
சங்கையற்றுநான் — இங்கேவந்தேனே (அ)

பவானி தரு.

ஒரக்காரப்படுநீலி — என்னை
ஓட்டிவைத்தாயே — சிமாலி
சு. கோரமுள்ளவளானால் — குடிலைசக்குள்வரலாமோ
திரங்கொண்டுவந்த — சேதியறிகிலேன் (ஓ)

ஈஸ்பரி-தரு.

சேதியறிந்துதெருவில் — விடுவானன்றோது
சிங்கீசர்முடிமீதில் — தங்கியிருக்கவாராய்
சு. செங்கதிர்தணலாலே — சிவனுமே
தங்கிமூர்ச்சையாய் — தவறிவீழ்ந்தாரே (சே)

பவானி-தரு.

மருந்திட்டுமணவாளனைக் கொன்ருய்நீ
மாசக்கண்ணிவேஷங் கொண்டிங்கேவந்தாயே
எரியுதேவயிறுயீசா இறந்தனரென்ருல்
எப்படிபிணத்தைப்போட்டு ஒப்பிவந்தாய்நீயும் (ம)

கலேக்கோட்டுரிஷி கவி.

பதருதேபகிரதியேஉன் வார்த்தைபோலே
பார்வதியுமிவ்விடத்தில் வரத்தகாது
மதியாதவாசலது தள்ளியேதான்
மிதியாமலிருப்பவர்கள் அனேகருண்டு
சதிசெய்தாருரவாடி வந்தபோது
தானழைத்துஉபசாரம் செய்யவேண்டும்
எதிரிபாய்ஜெகபரியைத் தள்ளலாமோ
இதுபோதும்இந்தமட்டி விருந்திடாயே.

வசனம்.

பதருதேபதருதே பவானியே இந்தமட்டிலேயிரும் உமைய பார்வதியம்மை நம்மிடம்வர நாம் என்னதபம் செய்தோமோ மதியாதவர்வாசல் மிதியாதிருப்பதே நீதியாகும் அப்படி வந்த போது நாம்மதியாமல் இருப்பது நீதியல்ல; இப்பவும் கதிரோனு கிய சூரியனுடைய வுஷ்ணத்தினல் பரமசிவமானவர் சோர்ந்து மூர்ச்சை யடைந்தாராம் அவ்விடம் செல்லுவோம் வாருமம்மா பவானியே.

பவானி தரு

மயேஸ்பரருக்கு மருந்திட்டுக்கொன்ருளே முனியே
மாசக்கண்ணிசெய்த மோசத்தையென்சொல்வேன் முனியே

கலேகோட்டுரிஷி தரு.

மோசமில்லேவாரும் ஏகுவோம்நாம் பகிரதியே
செகதீஸ்பரிபின்னுலே யேகிபறியலாம் பகிரதியே

பவானி-தரு.

தந்தைதாயறியாமல் வந்திடஞாயமோ முனியே
சுந்தரிபின்னுலே தந்தரிவரலாமோ முனியே

கலேக்கோட்டுரிஷி தரு.

உந்தன்தந்தைவார்த்தை உண்மையறியலாம் பகிரதியே
சிந்தைமகிக்ஷியாய் ஸ்ரீவைகுந்தம்செல்வோம் பகிரதியே

கலைக்கோட்டுரிஷி விருத்தம்.

பகிரதியேவைகுந்தம் வந்தோமிப்போ
பரந்தாமன்உன்தந்தை யிருப்பிடத்தில்
நிகரில்லாசிம்மாதனத்தி லிருக்ககண்டோம்
நேயரிடபாகமதை போற்றிசெய்து
திகம்பரியேவந்தொரு சேதிதன்னை
செப்பியேமருமொழிக ளறியவேண்டும்
சுகந்தருஞ்சிதரனே அடியேன்போற்றி
சூழ்ந்துவரும்சேதிதன்னை அறிந்திடீரே.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி வைகுந்தவாசகரே அடியேன் தங்களுடைய பாதங்களுக்கு சரணம் சரணமையாசுவாமி.

மகாவிஷ்ணு தரு.

வாரும்வாருமப்பா கலைமுனியேநீ
வந்தசேதியைக்கூறும் நிலையுடனே

கலைக்கோட்டுரிஷி தரு.

கூறுவேன்ஒருசேதி ஸ்ரீமுகுந்தனே
கொத்தவாசிங்கீசர் மூர்ச்சையாகினூராம்

மகாவிஷ்ணு தரு.

மூர்ச்சையானவிதமென்ன சிங்கீசனாதரும்
மூவரும்வந்ததென்ன தந்திரிமாதரும்

கலைக்கோட்டுரிஷி தரு.

உச்சிதமானனொரு விதமறிகிலேன்
உமையவள்பூமுலைசொன்னல் உண்மைதானையா

மகாவிஷ்ணு கவி.

பூமுலைஎந்தன்தங்கை பொங்கான்களைத்தாரென்று
நேமமாய்வந்ததாலே நிச்சயமில்லையிப்போ
சோமசிங்கீசநாதர் சோர்ந்தாலும்ஓமகுண்டம்
வேள்வியும்உலகமேது அழிந்ததுபோகுமேதான்.

வசனம்.

கேளும் கலைக்கோட்டுரிஷியே சிங்கீசர் மூர்ச்சையடைந்தாரென்றால் உலகத்தில் இருக்கப்பட்ட சீவாத்மாக்களும் தானதண்டம் சிபம் தபம் ஓமங்கள் இது முதலானதும் அழிந்துபோய்விடும் கேளும் தங்கையே நீ யிவ்விடத்தில் யேதுகாரணமாக வந்தாய் தெரியச்சொல்லுமம்மா தாயே.

ஈஸ்பரி சீசபத்தியம்.

செய்யசெகஆனந்த ஸ்ரீ அரிதமயனே
சிங்கீசர்மூர்ச்சையது உண்மையாகும்
நான்செய்தகுற்றமதை உன்சிந்தையிலெண்ணுமல்
சிவனிடம்செல்லவே வாரும் அண்ணு
உயிர்முனிபவானியும் உந்தனேக்கண்டுமே
நீர்ஒப்பினுல்அவரிடம் வருவனென்ருள்
பயமாகுதென்மனம் பட்சம்வைத்தேருவீர்
பரமரும்என்னமா இருக்குருரோ
மெய்யனேபவானியைக் கொண்டுசென்று
மேன்மையாய்சடைதன்னில் வைத்தால்நன்று
வையகம்தானறிய மணமும்செய்வேன்
மனமகிழ்ந்து பவானியுடன் வருகுவீரே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணுவே சுதிரோனுகிய ஊஷ்ணத்தினுல் மெலி ந்துபோக எந்நாயகர் மூர்ச்சிபடைந்தார் நான் பயங்கரமாகி பவானியிடஞ்சென்று அழைத்தேன் தங்களையறியாமல் வரக்கூடாதென்ருள் அதற்கு கலைக்கோட்டு ரிகாரிஷி சமாதானம்செய்து பவானியையும் என்னையும் தங்களிடம் அழைத்து வந்தார் நான் செய்த குற்றமெல்லாம் பொருத்து லோகநாயகரிடம் வாரும் அண்ணுவே.

மகாவிஷ்ணு தரு.

என்னுவிதிவருமோ அவ்விடம்வந்தால்
யேதுகெதி தருமோ
பன்னும்பவானியவரை பரமன்முடியில்வைத்து
மன்னரையெழுப்பினுல் மதிமோசம்நேருமோ (எ)

ஈஸ்பரி-தரு.

மன்னர்தவறினும் உலகமுண்ட
மகாதேவர் பிரண்டாலும்
கன்னியாள்வார்த்தையும் வின்னப்படப்போகுமோ
சொன்னபடி மணமும் செய்திடுவேனண்ணு (ம)

மகாவிஷ்ணு தரு.

ஆகாயம்பூமிகளும் சத்தரிஷிகள்
அனைவரும் தானறிய
பாகர்சிவனும்மெழுந்து யேழுரைக்குள்ளே
சேகாமணஞ்செயவே னென்றுசத்தியம்கூறும் (ஆ)

ஈஸ்பரி-தரு.

நிகருள்ள வாரிதிகள் சுவரிநாலும்
நேமம்பிரண்டிட்டாலும்
திடமுடன் மணங்களை செய்வேனிந்தாசத்தியம்
தகமையுடனேநீயும் சலுதியில்நடந்திடும்(நிக)

மகாவிஷ்ணு-வசனம்.

அகோகேளுந் தங்கையே சிங்கீஸ்பாருக்கும் பவானியம்மனுக்கும் விவாகம் நடப்பதாக உறுதிமொழி தந்தபடியினால் இதோ சிங்கீஸ்பரரிருக்கப்பட்ட எதாஸ்தானத்தில் வந்து சேர்ந்துவிட்டோம் இனிமேல் நடக்கவேண்டியதை நடத்து மம்மா தங்கையே.

ஈஸ்பரி விருத்தம்.

வாருமடி அஞ்சலாக்ஷி பவானியவரை
வரவழைத்து வந்தோமடி
பாருமடிலோகநாதர் முடியின்மீதில்
பகிரதியை வைப்போமடி
வைபோகஇந்திரசுகம் யினிமுதலாய்
வாழ்வெல்லா முன்னுதம்மா
மைவிழிமார்களே இனிஎனக்கு
மங்கிலியமிருந் தால்போதும்
கெங்கைகூடந்தங்கமாகும அவனிதன்னில்
கீர்த்திகளு மேன்மையாகும்
கங்கை பவானியரே இதுமுதலாய்
சவுக்கியம் பெற்றுவாழ்வீர்
மங்கிலியம்தான்முடிப்பேன இவரெழுந்தால்
தங்கையரே வீற்றிருப்பாய்
சங்கரரைத்தானறிந்து சிதான்கங்கை
தரணிதனில் புரண்டழுவாள்.

மகாவிஷ்ணு-கவி.

பார்த்தையாமகளேநீயும் பரமருமூர்ச்சையானார்
சூஸ்த்திரமாகநம்மை துளைத்துமேஅழைத்துவந்தார்
கார்த்திருந்தாளே உன்னை கங்கையேவேறுக்க
ஆத்திரமில்லாமல்தான் அரனுமேவிழுந்திட்டாரே.

வசனம்.

கேளும் பெண்செல்வமே சிங்கீஸ்பரரை உமையவள் கொன்றுவிட்டதுமல்லாமல் நம்மையும்தந்திரமாக அழைத்துவந்து இ

ந்தகொடுமையைப் பார்க்கும்படி செய்ததே இனிமேல் சிங்கீஸ் பார் எழுந்திருக்கப்போகிறதுமில்லை உனக்கும் விவாகம் நடக்கப் போகிறதுமில்லை இந்த கொடுமைக்கு நான என்னசெய்குவேன் என் மகளே.

பவானி-தரு.

பாதந்தனில்பிறந்து நாதன்முடி மீதிருக்க
நான்-பட்சம்வைத்திருந்தேனே தந்தையரே

மகாவிஷ்ணு-தரு.

பேதகமாகஎண்ணிப் பிரித்துஎன் தங்கையரும்
சூதுநினைந்ததையோ வென்மகளே

பவானி தரு.

அண்ட இடமுமில்லை ஆதரிப்பாராருமில்லை
அனுதியாய்நின்றேனையோ தந்தையரே

மகாவிஷ்ணு-தரு.

கண்டார்உனக்குதாலி கட்டிடசொந்தமேது
கலங்கவும்நீதியுண்டோ என்மகளே

ஈஸ்பரி கவி.

சூரபிமானமுள்ள துலங்கியகங்கையாளே
பாருமுன்தந்தைநீயும் பழிதனைப்போடவேண்டாம்
ஏரும்நீசடாபாரத்தி லெரிதணலவித்ததானல்
காரணரெழுந்திருப்பார் கங்கையேயிருந்திடாயே.

வசனம்.

கேளுமம்மா பவானியே, நமது லோகநாயகரை நான் கொன்றுவிட்டேனென்று என்பேரில் பழிபோடவேண்டாம். இப்போது முன்போலே நீ சடாபாரத்தில் வீற்றிருந்தால் சுவாமிக்கு மூர்ச்சைதெளிந்து தணிந்து எழுந்திருப்பார் வாருமம்மா.

பொது-கவி.

சங்கரிகங்கையாளை சடாபாரந்தனில்நிருத்த
கங்குலுநீங்கிமூர்ச்சை கடவுளுந்தெளிந்தெழுந்து
அங்கமும்புளகமாகி அம்மன்மேலன்புதோனறி
நங்கைபூமுலையாளோடு நாதருமுரைசெய்வாரே.

வசனம்.

இவ்விதமாக உமையபார்வதிதேவியார் பவானியைக்கொண்டுபோய் லோகநாயகர் சடபாரத்தில் சேர்த்தவுடனே மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்ததுபோலவெழுந்து பார்வதியைப்பாரத்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சிங்கிசர் தரு-ஜம்பை.

சித்திரையில் என்முடியில் சேரிழையாள் கங்கையரை
வைத்தவரார் கொண்டுவந்து வந்தவிதங்கூறும்.

ஈஸ்பரி-தரு-ஜம்பை.

உத்தமரும்சோர்ந்திரென்று மெத்தபயங்கரமாகி
கர்த்தாமீதிருக்குங்கங்கை தன்னைவைத்தேனையா

சிங்கிசர் தரு.

அரியயன் அஷ்ட்டபாலர் அனைவர்களுங்கனமுடனே
சரியாகநிறைந்தவிதம் தானரியஉரைடபீர்

ஈஸ்பரி தரு.

நெரியுடனேகெங்கைபற்கு நிட்சயங்கள்தந்துவிட்டு
வருமணங்கள்செய்வதற்கு வரவழைத்தேன்சுவாமி

சிங்கிசர் தரு.

நேத்துபட்டதுன்பமெல்லாம் காத்துதன்னில்தாத்திராயோ
பார்த்திருந்தும்பகிரதியை சேர்த்துமணஞ்செய்வேனே

ஈஸ்பரி தரு.

உத்தமரேவைகுந்தற்கும் உலகிலுள்ளதேவருக்கும்
சத்தியங்கள்செய்துவந்தேன் தந்திரியைமணஞ்செய்வீர்.

சிங்கிசர் தரு.

கம்பத்தில்இரண்டானை கட்டினதுபோதும்போதும்
வம்புவழக்கிடவேண்டாம் நம்பினதுபோதும்போதும்

ஈஸ்பரி தரு.

நம்பிவந்தநாயகியை நட்டாற்றில்விடவேண்டாம்
அம்புவியில்படர்ந்தயரை ஆதரியும்சுவாமி

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக சிங்கிஸ்பரரும் பூமுலையம்மனும் சம்வாதம் செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது அருகாமையிலிருந்த மகாவிஷ்ணுவானவர் அதை அறிந்து தேவர்களைப்பார்த்து சொல்வது.

மகாவிஷ்ணு-விருத்தம்.

சதுர்பெருகும் சதாசிவத்துக்கதிகம்போன்ற
சத்தியதுவாக்கியங்கள் தவறிப்போச்சே
நதிபெருகும்சந்திர சூரியர்களேது
நட்சத்திரமண்டலம் நாலுலகமேது
முதுமறையோர்வேள்வியது முடிப்பதேது
முச்சுடர்கள்இனியோங்கி யெரிவதேது
சுதாகரிக்கிதங்கைமண முடிப்பதேது
சொல்லாமல்நடப்பதுவுங் கிரமந்தானே.

வசனம்.

கேளுங் தேவர்களே முனிவர்களே சதாசிவமாகிய சிங்கீசருக்கு அதிகம்போன்ற சத்தியாகிய உமையபார்வதியினுடைய வாக்கியமானது தறிவப்போச்சுது இன்றுமுதல் ஓமம் செபம் தபம் நேமநிஷ்டையேது சந்திர சூரியர்களால் உலகத்தில் முச்சுடராகியிருப்பதும் அழிந்துவிடும். இனிமேல் நாம் இவ்விடமிருந்தால் மரியாதை குறைவாகும் சொல்லாமல் அவாளவாள் எதாஸ்த்தானம் நடப்பது கிரமமாகும் தேவர்களே.

ஈஸ்பரி-தரு.

போகவேண்டாம்வாரும் அண்ணா-நீரும்
பொருங்பீர்மணமுடிப்பேன் அண்ணா

மகாவிஷ்ணு தரு.

மணங்கள்முடிப்பதேது தங்கையரே-இப்போ
மயேசர்ஒப்புக்கொள்ளுவதேது தங்கையரே

ஈஸ்பரி-தரு.

பிராணேசரையறிந்துவாரேன் அண்ணாவே-அவர்
பின்னிடைந்தாலும்உயிரை தாரேனண்ணா

மகாவிஷ்ணு தரு.

உயிரைக்கொடுத்தால்மண மாகிடுமோ-தங்க
உத்தமாக்குசிறப்பாமோ நீயுரைப்பாய்

ஒப்பாரி விருத்தம்.

ஒப்பியதோர்உந்தனுக்கு தந்தவார்த்தை
ஒருக்காலும்பிசகாது உண்மைதந்தேன்
செப்பியதோர்சிவபெருமான் ஒப்பாவிட்டால்
சிவனுயிர்உந்தனுக்கு தருவேனண்ணு
எப்படிதான்பிசகிடுமோ யறிந்துவாரேன்
இருந்திடுவீர்யேகிடவும் வேண்டாம்நீரும்
முப்புரத்தைநகைத்தெரித்த லோகநாதருக்கு
முடித்திடுவீர்கங்கைமணம் நடத்துவீரே.

வசனம்.

கேளும் அண்ணாவே உமக்குச்சொன்ன உறுதி மொழியா னது இனி பிசகி நடக்கப்போகிறதில்லை அப்படி தவறினல் என் னுடைய உயிரைத் தருகிறேன் சற்றுநேரம் பொருப்பீர். கேளு மையா சுவாமி பிராணநாயகரே பவானியம்மனுக்கும் தங்களு க்கும் விவாகம் நடத்துவதாக நான் யுத்தேசித்திருக்கிறேன் கங்கா பவானியை விவாகம் நடத்துமையா சுவாமி.

பொது வசனம்.

இவ்விதமாக பரமேஸ்பரியினுடைய மனோ இஷ்டத்தின் பிரகாரம் முக்கண்தாரியாகிய ஸ்ரீ கைலாசபதிக்கு பவானியம் மனை விவாகம் நடத்திவைத்து மகாவிஷ்ணுவானவர் வைகுந் தம் சென்றார் இப்பால் பரமசிவமும் உமையபார்வதியும் பவா னியும் கைலாயம் சென்றார்கள்.

இந்த நாடகம் ஆடினோர் பாடினோர் கேட்டபேர்களும் காலாம்பதவியைச் சேர்வார்கள்.

மங்களம்.

சிங்கிசாதருக்குஞ் ஜெயமங்களம்-எங்கள்
தேவிபூமுல்லையாட்குஞ் சுபமங்களம்

நங்கைகங்கைநாச்சியர்க்கும் நாராயணன்லட்சுமிக்கும் ௨
தங்குங்கணேசருக்குஞ் செங்கைவேல்முருகருக்கும் (சிங்)

மறையவன்வேதனுக்கும் மாதுகலைவாணியர்க்கும்
குறைவில்லாத்தேவர்கட்குங் கலைகோட்டுமாமுனிக்குஞ் (சிங்)

நீதிசெய்யரசர்க்கும் நெடியவுலகத்தோர்க்கும்
ஆதியடியவர்க்கும் அம்மைதுர்க்காதேவியர்க்கும் (சிங்)

நாடகமாடுவோர்க்கும் நன்றாய்ப்படிப்போருக்கும்
கூடவுதவுவோர்க்குங் குந்திகொஞ்சிகேட்போருக்கும் (சிங்)

அச்சிட்டுதவுவோர்க்கும் அரியவிலைகூறுவோர்க்கும்
மெச்சியேவாங்குவோர்க்கும் மேதினியிலெல்லோர்க்கும் (சிங்)

பலரைபாதுகாப்போருக்கும் பட்சமுள்ளபெரியோர்க்கும்
குலமோங்கச்செய்வோருக்கும் குறிச்குஞ்சம்சாரிகட்கும் (சிங்)

சீராய்நடப்போருக்கும் சிவனைமறவாதார்க்கும்
நாராயணாவென்பார்க்கும் நமனைவிரட்டுவோர்க்கும் (சிங்)

சிங்கீசர் கலியாண நாடகம்.

முற்றிற்று.